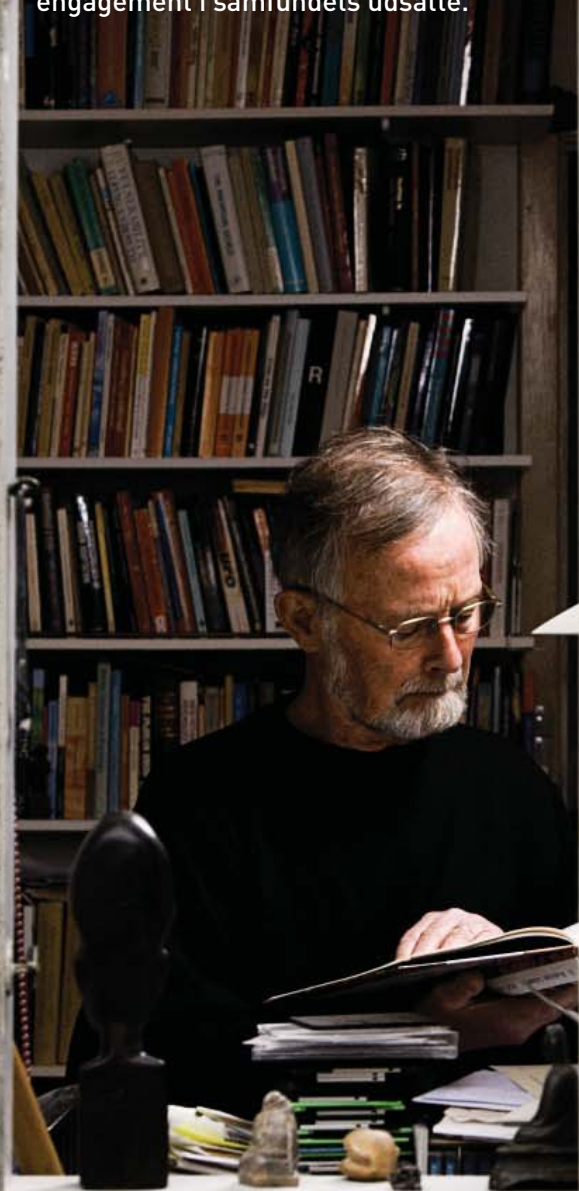

Manden og mejetærskeren

Per Schultz Jørgensen har rundet 75, er startet på "sidste fase" og ser tilbage på det, der har præget hans liv og hans engagement i samfundets udsatte.

5/2008

7. MARTS

ISSN 0105-5399

Ansvarshavende
Forbundsformand
Kirsten Nissen

Redaktion
Jens Nielsen (redaktør)
Kurt Ladefoged
Lone Marie Pedersen
Karianne Bengtzen Blem

Layout
Bodil Hesselbo

Stillingsannoncer
Lene Jensen, Datagraf Auning AS,
Energivej 75, 8963 Auning
Tlf. 8795 5555,
fax 8795 5544
annoncer@datagraf.dk

Læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler i Socialpædagogen kan desuden findes i bladets elektroniske arkiv på internettet www.sl.dk

Adresse
Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9,
1211 København K
Tlf. 3396 2800 kl. 10-15,
Telefax: 3396 2998
redaktionen@sl.dk
www.sl.dk

Abonnement
Abonnementspris 2008:
809,00 kr. inkl. moms (26 numre)
Løssalg: 35,00 kr. + porto

Tryk og produktion
Datagraf Auning AS

Oplag
44.903 i perioden
1.1.06-30.06.06

Redaktionen af 5/08 er afsluttet d. 28.2.08.

Deadline for læserbreve og stillingsannoncer for 6/08, der udkommer den 16. marts er fredag den 7. marts kl. 12.
Deadline for 7/08 er onsdag den 19. marts kl. 12.

Forsidefoto:
Ricky Molloy

 Medlem af
Dansk
Fagpresseforening

KOMMENTAR

Al erfaring og forskning på det her område viser med al ønskelig tydelighed, at der ikke er brug for straf, men for socialpædagogik.

Børn bag tremmer?

Af Benny Andersen
Forbunds næstformand

FOTO: VIBEKE TOFT

Børn skal kunne låses inde i små rum, hvor der kun er nogle på ydersiden. I hvert fald hvis man spørger socialrådmand Gert Bjerregaard fra Århus, som vil have mulighed for at låse børn helt ned til 12-årsalderen inde. Og der skal de kunne sidde i op til fire døgn, mener han.

Men inden vi har så travlt med at spærre børnene inde, så de ikke længere udgør et problem for os herude, synes jeg, vi skal tage at se på, hvordan ungerne er havnet, hvor de er. Jeg tror nemlig ikke, der er nogen tvivl om, at der er tale om en gruppe børn, som kommunen kender til i forvejen.

Så hvorfor er der ikke blevet taget hånd om dem, inden deres problemer er blevet så massive? Jeg synes, det er beskæmmende. Vi har talt om vigtigheden af den tidlige indsats i snart mange år. Men vi er stadig alt for dårlige til at sætte handling bag ordene. Og resultatet af det ser vi nu i de brændende biler og skoler rundt om.

Tal fra den Sociale Ankestyrelse viser, at 43 procent af alle anbringelser sker, når barnet er mellem 15 og 17 år. Og det er alt, alt for sent. Og i over halvdelen af de sager, hvor der sker en udredning, ulejliges kommunen sig ikke med at se på, hvordan de yngre søskende i den pågældende familie har det. Det giver jo ikke mening!

Al erfaring og forskning på det her område viser med al ønskelig tydelighed, at der ikke er brug for straf, men for socialpædagogik. At straffe sig ud af problemet er den sikre vej til en kriminel løbebane for de her børn.

Børnene har i stedet brug for både omsorg og behandling for at komme videre. De skal lære at leve og omgås andre mennesker. De skal sættes i stand til at tage en uddannelse eller få et job. Mange skal have genskabt tilliden både til dem selv og omverden, og det sker blandt andet ved fastholdelse i et socialpædagogisk forløb.

Hvis socialpædagogik virkelig skal nytte og gøre unge kriminelle i stand til at leve et bedre liv, kræver det som minimum, at man gør forsøget. Og ikke, at man starter med at sætte dem bag lås og slå.

INDHOLD

FOTO: VIBEKE TOFT

04 OKØB

Socialpædagoger i basisstillinger får næste år hævet deres løn med to løntrin. Det fremgår af det delforlig, der indgået mellem Kommunernes Landsforening og Socialpædagogerne.

04 Glæde over delforlig om løn og pension**05 Forlig på lærerområdet****06 PORTRÆT**

Han er en markant mand i medierne. Engagementet og arbejdsglæden bobler stadig. Også selvom han for længst har passeret pensionsalderen. Tidligere Børnerådsformand, Per Schultz Jørgensen, udtaler sig om børns opvækst, men i dette nummer af Socialpædagogen, hører vi hans egen personlige historie, der har sat afgørende præg på hans liv.

FOTO: RICKY MOLLOY

06 En af de hellige mænd**10 "Vi gør det ikke godt nok"****11 UDVIKLINGSARBEJDE**
27 millioner, der kan nytte**12 Satspuljeordningen skal ændres****13 STOFMISBRUGERE**
Enighed om lægeordineret heroin**14 ÅRHUS KOMMUNE**

Århus Kommune vil overtage stort set alle de regionale sociale tilbud, der ligger i kommunen. Målet er at blive selvforsynende og uafhængig af andre. Fremover er det så de øvrige 18 kommuner i regionen, der bliver afhængig af Århus Kommunes tilbud. Og hvad med regionen, kan den stadig være leveringsdygtig i sociale tilbud?

14 Kom til kommunen**17 Regionernes fremtid**

FOTO: BERNIS BANIER

17 Storebror kører med klatten**19 Holmstrupgård siger nej tak****20 SAMARBEJDE**
Vi er alle ledere – mere eller mindre**22 SYGEFRAVÆR**
Man bør pjække i ny og næ**22 VERA**
I nye klæder**23 KOMMUNALE BUDGETTER**
Skaf penge til den sociale indsats**24 DEBAT****26 SYNSPUNKT**
Lad os diskutere diagnosen og de nødvendige skridt fremad!

OVERENSKOMST 08

Socialpædagogerne (tv) forhandler delforliget hjem med Kommunernes Landsforening.

Glæde over delforlig om løn og pension

Følg med på hjemmesiden

Når dette læses kan der enten være indgået et samlet forlig, eller forhandlingerne kan være brudt sammen og dermed overgået til forligsinstitutionen. Socialpædagogerne er i den situation klar til at afsende konfliktvarsel. Hold dig opdateret på Socialpædagogernes hjemmeside www.sl.dk/ok08/forlig På www.sl.dk/ok08/blog kan du følge med i Kirsten og Bennys blog.

Socialpædagogernes basisgrupper i kommunerne får 1. april 2009 hævet deres løn med to løntrin og får 0,5 procent mere i pension. Delforliget er dog betinget af et samlet forlig om den overordnede økonomiske ramme for et forlig

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk
Foto: Vibeke Toft

Det var en tilfreds hovedbestyrelse, der den 27. februar enstemmigt kunne godkende det delforlig. Socialpædagogerne natten før havde indgået med Kommunernes Landsforening (KL) om blandt andet løn og pension for de cirka 20.000 socialpædagoger ansat i kommunerne.

Det vil sige hjemmevejledere, samt socialpædagoger ved døgninstitutioner og botilbud samt

aktivitets- og samværstilbud med videre.

– Jeg synes, der er tale om et rigtig godt forlig, som har en god profil i forhold til løn og pension. Og jeg er meget glad for hovedbestyrelsens enstemmige opbakning til forliget, siger forbundsformand Kirsten Nissen.

Men delforliget er betinget af, at der indgås en aftale om den samlede økonomiske ramme for et forlig – enten mellem KL og forhandlingsfællesskabet KTO eller mellem KL og Socialpædagogerne alene eller sammen med flere andre organisationer.

Det er også inden for denne ramme, de generelle lønstigninger, der udmøntes allerede i år, skal findes. Delforliget er således fundamentet, mens de generelle lønstigninger udgør resten af huset.

En sådan ramme var der ved redaktionens slutning endnu ikke enighed om. Organisationerne i KTO – herunder Socialpædagogerne – har hidtil afvist at indgå et forlig inden for statsforligets ramme på 12,8 procent, fordi resultatet på statens område ikke umiddelbart kan overføres til det kommunale. Det skyldes, at kommunalt ansatte i

forvejen halter bagud i forhold til lønudviklingen i staten.

– Jeg har fortsat en formodning om, at der kan indgås et samlet KTO-forlig. Det kan nås endnu, men timeglasset er ved at rinde ud, siger Kirsten Nissen.

Elementerne i forliget

Forhandlinger er foregået inden for en ramme på 4,5 procent af lønsummen inklusive en pulje, der benyttes til skævdeling. Alle organisationsforhandlingerne foregår inden for denne ramme. I forhold til skævdelingspuljen har Socialpædagogerne fået deres ideelle andel af skævdelingsmidlerne. Det betyder, at der alt i alt har været 4,5 procent til rådighed.

Forliget betyder, at lønforløbet for basisgruppen ændres fra løntrin 24, 27 og 31 til løntrin 26, 29 og 33. Tillægget på 4.000 kr. årligt (31/3 2000-niveau) videreføres uforandret. Samtidigt forhøjes pensionsprocenten til 14 procent.

For mellemledere forhøjes grundlønnen med 1 løntrin. Desuden forhøjes de centralt aftalte tillæg med 4.000 kr. årligt (31/3 2000-niveau). Pensionsprocenten forhøjes til 14,5 procent.

For både basisgruppen og mellemledere sker der desuden en forhøjelse af indbetalingerne til ATP. Forhøjelsen betyder, at man over 3 perioder går fra C til A-sats.

Ledergruppen får et tillæg 3.500 kr. årligt (31/3 2000-niveau). Desuden forhøjes pensionsbidraget til 15 procent. Også lederne får forhøjet indbetalinger til ATP, da de rykker direkte fra C til A-sats.

Delforliget indebærer også en udbygning af det delforlig, KTO har indgået om seniorfridage. Socialpædagoger på 58 år og derover, får ret til 5 seniordage pr. år.

Endelig hæves særydelserne med 4,5 procent.

De løn- og pensionsforbedringer, der indgår i forliget, vil få virkning fra 1. april 2009, med mindre der mellem KTO og KL aftales noget andet.

I forliget indgår også penge til lokal løndannelse. For basisgruppen og mellemledere tilføres der 1,25% og for ledere i alt 2,5% fordelt med 2 gange 1,25%.

Må nu hedde socialpædagoger

Der er naturligvis også andre elementer i forliget. Blandt andet skal fremhæves, at assistentbegrebet afskaffes og erstattes af stillingsbetegnelsen "socialpædagog" og at kompetenceudviklingsplaner for fremtiden bliver en rettighed for alle.

Delforliget skal ses i sammenhæng med de generelle lønstigninger, der vil komme i perioden og som skal lægges oveni.

Ved redaktionens slutning forhandles der forsat på at indgå delforlig om de øvrige overenskomster, både med KL og Danske Regioner. Det drejer sig blandt andet om omsorgs- og pædagogmedhjælper, overenskomsten på værkstedsområdet og fællesoverenskomsterne med BUPL.

TR til træf

Hvis du savner din tillidsrepræsentant i dag den 7. marts, er det sikkert, fordi vedkommende er til landsdækkende TR-møde i Odense Congress Center. Det er Socialpædagogerne, der har inviteret tillidsrepræsentanterne til møde mellem klokken 10 og 13 for orientere dem om forløbet af overenskomstforhandlingerne og diskutere det videre forløb.

OVERENSKOMST

Forlig på lærerområdet

Forliget omfatter også lærere ansat på døgninstitutioner

Af Steffen Nielsen,
faglig konsulent, sni@sl.dk

Lærernes Centralorganisation og KL indgik den 25. februar 2008 et delforlig dækkende lærere ansat i kommunerne. Forliget træder kun i kraft, hvis der bliver indgået et generelt forlig mellem KL og KTO.

For lærere på ny løn er aftalt følgende:

Lønnen hæves med fuldt gennemslag, så grundlønnen hæves fra løntrin 28 til løntrin 30 + et tillæg på kr. 3000,- årligt. Kvalifikationsløn løntrin 32 hæves til løntrin 34 + et tillæg på kr. 3000,- årligt (efter 4 år). Kvalifikationsløn løntrin 37 hæves til løntrin 39 (efter 8 år).

Der indføres et nyt kvalifikationsløntrin lig med løntrin 39 + et tillæg på kr. 10.000,- årligt (efter 12 år)

For lærere på personlig ordning (gammel løn) er der aftalt følgende:

For lærere aflønnet på trin 40

eller lavere hæves lønnen med 2 løntrin.

For lærere aflønnet på løntrin 41 hæves lønnen med 1 løntrin samt et tillæg på kr. 6.400,- årligt

For lærere aflønnet på løntrin 42 ydes et tillæg på kr. 13.000,- årligt.

Det ikke pensionsgivende tillæg på kr. 18.000,- årligt til lærere ansat på døgninstitutioner med intern skole gøres pensionsgivende.

For lærere ansat på døgninstitutioner i Københavns Kommune (både kommunale og selvejende) hæves pensionsprocenten fra 14,2 til 17,3.

ATP forhøjes fra C-sats til A-sats

Arbejdstid

Parterne er enige om at indgå en central aftale om lokale arbejdstidsaftaler, hvilket blandt andet indebærer at kommunerne og kredsenes forpligtiges til at forhandle en lokal arbejdstidsaftale, som omfatter et pligtigt undervisningstimental samt omregningsfaktorer. Hvis de lokale parter ikke kan blive enige om overgang til en lokal arbejdstidsaftale, gælder den nugældende forsat.

PORTRÆT

En af de hellige mænd

Socialpædagogen har mødt dr.phil Per Schultz Jørgensen – tidligere børnerådsformand og “alt muligt andet” til et interview i anledning af hans halvrunde dag.

Her er en historie om en mand og hans liv. Set gennem 75 år gamle øjne. Om mod, meninger og mennesker. Her er scener fra et liv, som blev præget både fagligt og personligt af krigen

Af Karianne B. Blem, redaktionen@sl.dk

Foto: Ricky Molloy

Scene 1.
December 1943. Per Schultz Jørgensen er ti år, og Anden Verdenskrig hænger, da han ser tyskerne slæbe af sted med sin far. I døråbningen står hans mor på trappestenen i Kolding og råber de ord, som resten af Pers liv kommer til at have betydning: “Vi bøjer ikke nakken!”

Scene 2:

Februar 2008. Vinteren er mild, og foråret venter lige om hjørnet. På en restaurant ned til Furesøen er der fødselsdagsreception. Manden, der slår på glasset, for at holde tale, er Per Schultz Jørgensen. Nu er han 75. Og foran ham står 125 mennesker. Plukket fra tiden, der er gået. Han vil gerne sige dem tak. Tak fordi han har fået lov til at deltage i udfordringerne, projekterne og har fået lov til at være med til at bidrage. Andre taler skal der ikke være den dag. Det har Per Schultz Jørgensen frabedt sig. Det manglede bare, siger han tørt. Her har han fået så megen opmærksomhed udadtil gennem flere år – skulle folk så også komme langsvejs fra og stå og holde taler. Nej, det ville være skamløst.

Frelstheden

Historien her handler om et menneske, der gennem sin tilværelse har trukket linjer tilbage til barndommen. Et menneske, der har haft en mis-

on og stadig har det: At udrette noget. Og frelstheden – den er nærliggende, men når den kammer over, minder hans børn ham om det. Og han lytter til dem. Som regel. Og han husker da også, hvordan de lå flade af grin, en dag han kom hjem og fortalte dem om en episode fra en togtur:

Scene 3:

1999. Per Schultz Jørgensen har været i Århus. Nu skal han hjem og stiger på toget. Det samme gør en noget beruset grønlander med en klirrende pose i hånden. Per Schultz Jørgensen hører konduktøren sige til manden, at hvis han skal til Esbjerg, skal han skifte i Fredericia.

Manden sætter sig ned – og falder i søvn. Da toget nærmer sig Fredericia, sover han tungt. Så Per Schultz Jørgensen går hen og vækker ham: “Makker, du skal af nu”. Manden kommer på benene, og Per Schultz Jørgensen finder hans pose til ham og hjælper ham ned på perronen. Da Per Schultz Jørgensen går ind i toget igen, og dørene lige skal til at lukke, råber den berusede op til ham: “Du er en af de hellige mænd!”.

Sætningen er Per Schultz Jørgensens børn drilende vendt tilbage til flere gange. Og det er ikke helt forkert – det med den “hellige mand”.

– Det kræver ikke så meget at blive en “hellig mand”, hvis det bare er at hjælpe en alkoholiker ud af toget. Somme tider skal der bare en lille smule til. Og selvfølgelig kan der godt komme en anelse frelsthed over det, erkender han.

– Men jeg farer altså ikke rundt og skal frelse verden hele tiden, griner han og læner sig tilbage i stolen. Selvom der har været mennesker, som er blevet inviteret hjem til juleaften i huset i Farum, fordi de havde brug for det. Det handler om at føle sig forpligtet.

– Min emotionalitet og mit engagement er med til at drive min faglighed frem. Og jeg kan have svært ved at holde min forargelse tilbage. For eksempel som nu hvor jeg er med i en gruppe, der arbejder med asylbørnene.

– Jeg kan flippe ud over andres udtalelser og være tilbøjelig til at se meget sort-hvidt på emnet. Så min frelstthed kan blive til forargelse, når impulsiviteten løber af med mig, indrømmer han.

For det handler om at kæmpe for noget. Eller for nogen. Og ud over opvæksten hjemme i Jylland – og den vender vi tilbage til – så er der også andre mennesker, der har været med til at præge Per Schultz Jørgensen og hans engagement. Mennesker, der har inspireret ham. For eksempel Kennedy-brødrene. Og især drabet på Robert Kennedy husker han tydeligt. Hovedrystende, stadig påvirket – 40 år senere.

Scene 4:

Juni 1968. Per Schulz Jørgensen sidder til eksamen på psykologistudiet. Fra sin plads ved bordet kan han se ud på flagstangen ved Daells Varehus. Og midt under den seks timer lange skriftlige prøve, går flaget pludselig på halvt. I det øjeblik ved Per Schultz Jørgensen, at Robert Kennedy er død. Han er blevet skudt et par dage i forvejen og har ligget i koma.

– Jeg kan stadig se det for mig. Og det var en af de oplevelser, der har været med til at præge mit liv. Det betød tab af håb, men det var med til at holde mig på et spor, at kæmpe for noget, tro på noget og have en indre overbevisning.

Den store mejetærsker

Og da Per Schultz Jørgensen 30 år senere får et jobtilbud, er det samme indre overbevisning, der har en finger med i spillet.

Scene 5:

Februar 1998. Telefonen ringer hjemme hos Per Schultz Jørgensen. I røret er Karen Jespersen, den daværende socialdemokratiske socialminister. Hun spørger, om han vil være formand for Børnerådet. Per Schultz Jørgensen tøver. Han har passeret de 60 og synes måske, at der skal en yngre til. Men han lover at tænke over det. Han spørger sin kone Ellen, der synes, at det nok vil være for stor en mundfuld.

Så spørger han den ene af sine sønner, der siger: "Far, nu får du chancen for at køre med den store mejetærsker, så skal du da sige ja."

Og så ringer Per Schultz Jørgensen til Karen Jespersen og takker ja til tilbudet.

– Det var det ypperste. Det var kulminationen på mange års arbejde, og det var faktisk sjovt at køre med den store mejetærsker. Og da jeg stoppede, var det ikke let. Jeg skulle tage mig selv i nakken for ikke at blande mig, erkender han.

– Dengang var det jo sådan, at jeg mindst et par gange om ugen blev vækket klokken seks om morgenen og skulle forholde mig til et eller anden emne i medierne. De andre sagde til mig, at jeg ikke skulle mene noget om alting, men jeg sagde til dem, at "når jeg er børnerådsformand, så er jeg der, når de ringer."

– Mine forældre har også lært mig, at det ikke er nok at have en mening, man skal også kunne begrunde den. Derfor er mit bibliotek også vigtigt, forklarer han og ser rundt på de tæt pakkede reoler med bøger, der omkranser ham.

Men Per Schultz Jørgensen mener også, at det samme har gjort sig gældende i arbejde i Den Alternative Velfærdskommission, der arbejdede som modtræk til regeringens velfærdskommission.

– Her lykkedes det at skabe en forbindelse mellem holdning, faglighed og engagement. Og det handler om, at jeg har en indre tro på, at man kan gøre en forskel, hvis man vil. Men der skal arbejdes – virkelig arbejdes, understreger han.

Om han nogensinde holder fri? Altså sådan rigtig fri for at mene noget, engagere sig og flader ud foran fjernsynet?

– Du peger på et ømt punkt. Jeg mener selvfølgelig godt, jeg kan slippe det, dog tænker jeg da på noget, selv når jeg løber en tur i skoven.

Men så lyser han op og bliver blid i stemmen:

– Jeg er stolt over, at en disputats ikke endte med et nørdet elfenbenstårn. Mit tårn blev sprængt, og jeg kom ud og blev brugt. Det er et privilegium.

– Nu skal vi til Berlin og høre opera. Jeg fik turen af Ellen i fødselsdagsgave. Så jeg kan altså godt lade være.

Hemmeligheden

I dag har han skruet ned for tempoet. Men blander sig stadig, mener noget, engagerer sig i udvalg og arbejdsgrupper, anmelder bøger og så er der historien om Brinkmand, som optager ham, når han sidder i sin arbejdshule på husets nederste etage. Her er der bøger fra gulv til loft, papirbunker og børnebørn på computerens pauseskærm.

Han springer op og viser tre kassetter med papir plus det løse ved siden af. Det står tæt pakket på den yderste kant af en hylde:

– Det her er Brinkmand, siger han og klapper nænsomt på stablen.

Manden som slæbte af sted med faren, men som forinden forsøgte at presse Per Schultz Jørgensen til at fortælle om farens modstandsarbejde. Om de illegale blade, som faren sammen med nogle venner trykker i husets kælder, mens børnene sover, og moren serverer kaffe for mændene.

Scene 6:

November 1943. Per kommer hjem fra skole. Uden for huset holder en kassevogn og ved siden af står Johannes – en af farens bekendte. Per hilser på Johannes, der skal til at bære stakke af papirer ned i kælderen. Papirer, der skal bruges til at fremstille bladene af. I det samme kommer faren ud fra huset. Han ser på Per:

“Det her må du aldrig sige til nogen. Tyskerne må aldrig vide det.”

Mere bliver der ikke sagt. Og Per forstår alvoren.

Scene 7:

December 1943. Per og hans søster vender en eftermiddag hjem fra en tur på skøjtebanen.

Huset er fyldt med Gestapo-folk, og det er den hemmelighed, som Per er blevet betroet en måned forinden, de er ude efter. Så skuffer og skabe bliver endevendt.

Gestapo-manden Brinkmand er klar over at Per ved noget. Og i gangen forsøger han at afhøre ham:

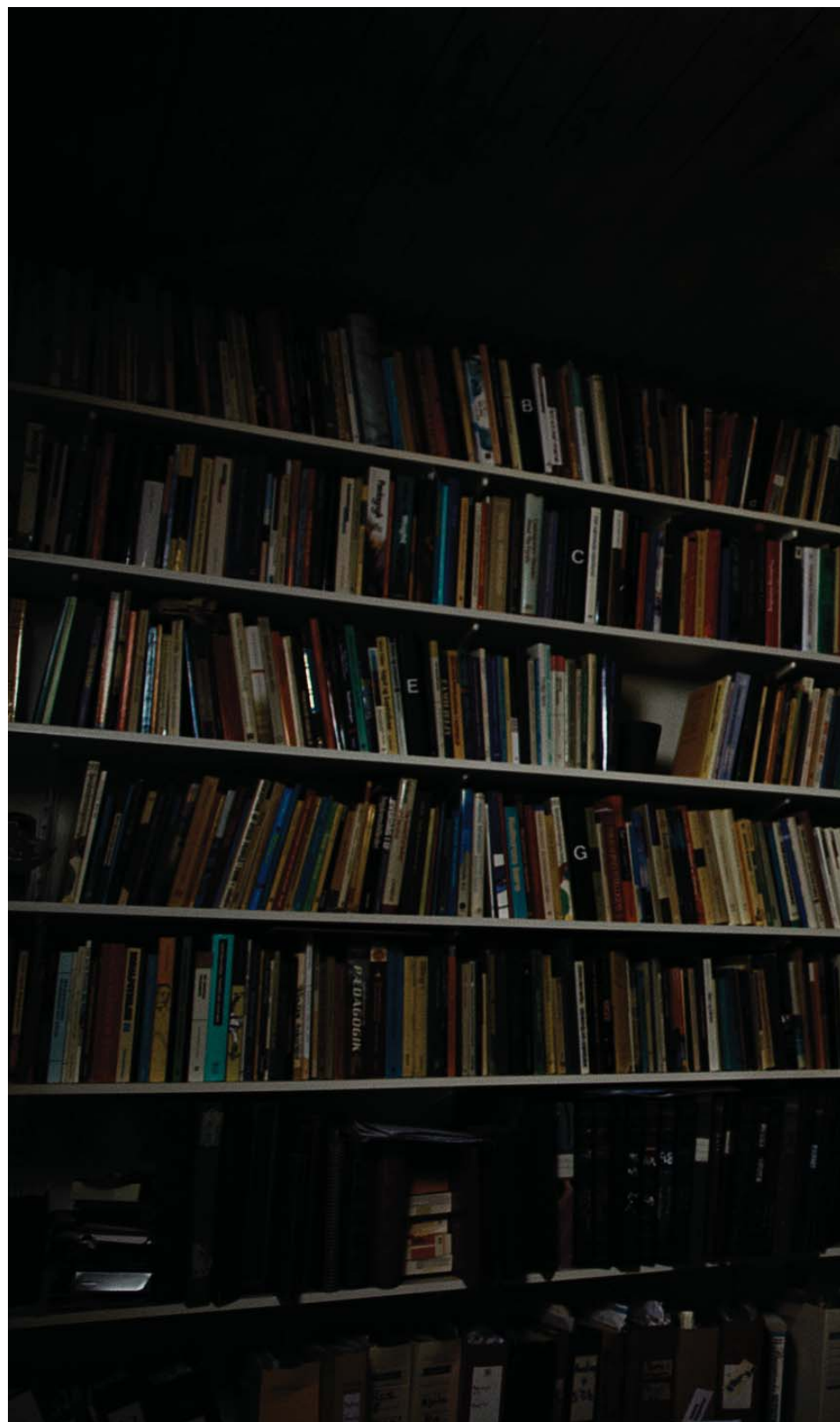
“Vil du gerne hjælpe din far?”

“Ja...”

“Så skal du fortælle mig noget.”

Men Per er tavs. Han står i gangen og bærer på en dyb hemmelighed – og han føler sig urørlig. Den tillid, som faren havde vist ham, er urokkelig. Og Brinkmand opgiver afhøringen af drengen.

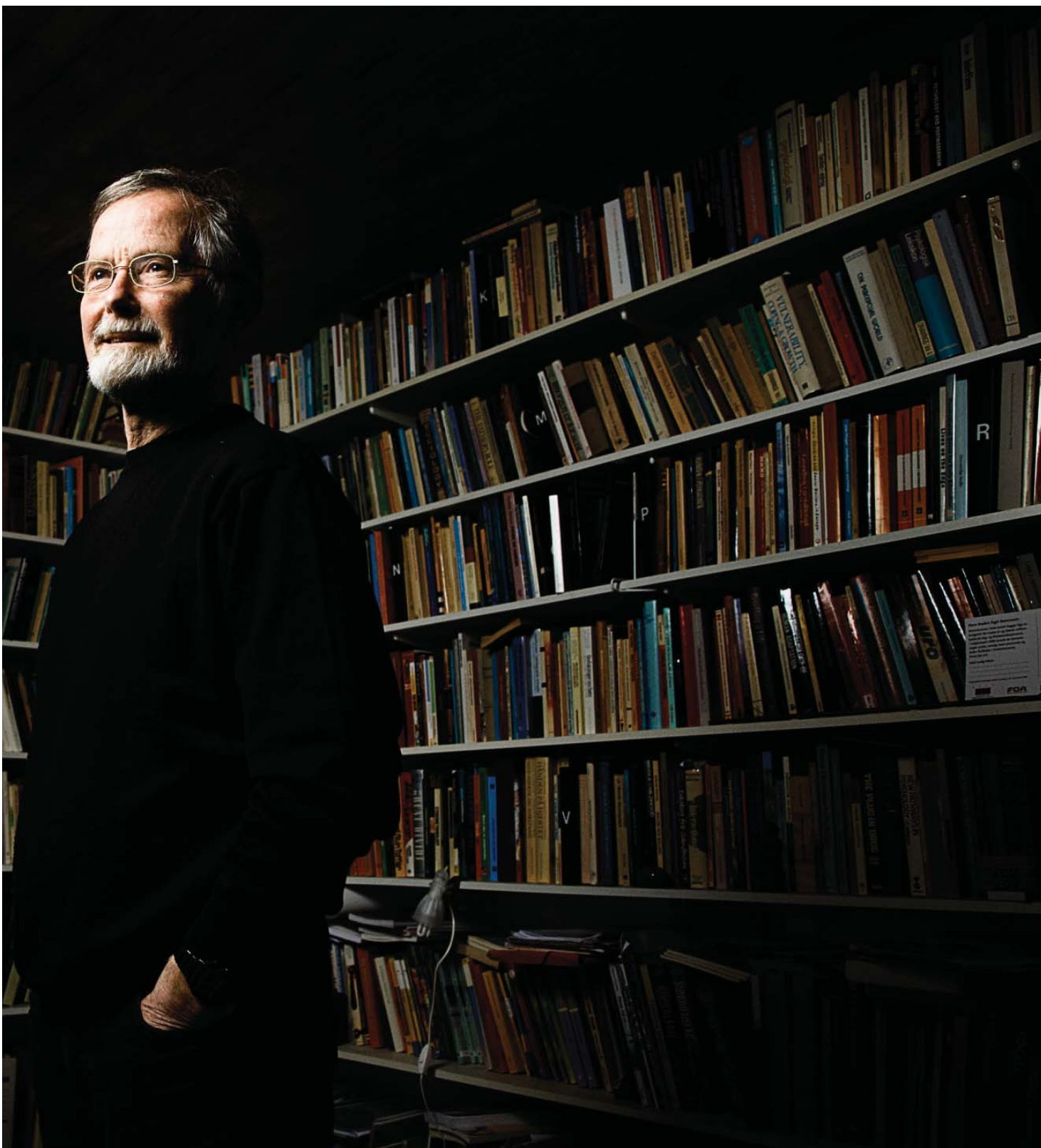
– Det er ikke for at blive historiker på mine gamle dage, at jeg er begyndt at beskæftige mig med historien om Brinkmand, men fordi jeg synes, det er fagligt interessant, hvad der sker med børn, der er vokset op under krigen. Det gav mig en angst, som jeg prøver at beherske. Min far kom jo hjem, og det endte lykkeligt, men traumat sidder der stadig. Det er ikke bare noget, man kan snakke sig ud af.

Arrestationen og morens råb på trappen var med til at sætte en dagsorden i familien. En dagsorden, der handlede om, at familien skulle holde sammen.

– Oplevelsen skabte en identitet i vores familie. En historisk identitet. Et fællesskab, en forankring, fortæller Per Schultz Jørgensen.

Et fællesskab som betyder, at han med sine forældre og søskende mange år senere besøger

Sachsenhausen, hvor faren havde opholdt sig, og at de fra da af hvert år tager på ferie sammen. Nu uden forældrene, som er døde. Ligesom to af hans søstre. Men med børn, børnebørn – i alt 60-70 mennesker. Nogle gange i en spejderhytte i Nordjylland. Hvert tredje år til udlandet. Til efteråret er det Korsika.

– Det stærke sammenhold, der blev skabt under krigen, har gjort mig determineret. Givet mig

en vilje til og tro på, at man skal rykke. Man skal udrette et eller andet. Du skal gøre noget og leve op til det. Og jeg tror bestemt at mit engagement i verden omkring mig er skabt dengang.

Sidste fase

Og så er vi fremme ved i dag. Få dage inden interviewet med *Socialpædagogen*, holdt han talen ved sin fødselsdagsreception.

Han nød det. Og de 75 år har han det også udmærket med.

– Jeg føler, at jeg står på tærsklen til alderdommen. Man kan vælge arbejde og uddannelse, men livet starter og slutter med en domfældelse. Og nu begynder jeg på den sidste fase. Det er ikke trist. Ikke så længe jeg er i fuld gang.

– Men jeg ved godt, hvor gammel jeg er, tilføjer han.

Og når Per Schultz Jørgensen ser tilbage på sit liv, er det sammenholdet i familien, der gør ham mest stolt.

– Jeg kan tale om det, der er sket. Jeg er ikke alene om det. Og så er jeg glad for, at mit faglige liv er blevet så udadvendt. Jeg har samarbejdet med ministre, fagforeningsfolk og organisationsfolk,

og det har givet mig bredde i mit liv. Så jeg er stolt over, at en disputats ikke endte med et nørdet elfenbenstårn. Mit tårn blev sprængt, og jeg kom ud og blev brugt. Det er et privilegium.

Ni børnebørn er han oppe på. Og selvom han ikke går rundt med en altfavnende legeonkel indeni, fordi, forklarer han, sådan er hans væsen ikke, så har de afgørende betydning.

– Det lyder en anelse overspændt, men de giver fornemmelsen af, at mit liv har hængt sammen. At jeg har sat noget i verden, der fortsætter. Jeg har været en del af noget. Og selvom det kan lyde patetisk, så er der en fuldendelse over det, forklarer han.

– Et liv jeg tør se tilbage på og glæde mig over. ■

Tre hurtige til Schultz Jørgensen

“Vi gør det ikke godt nok”

1. *Hvad er den største udfordring i indsatsen for de udsatte børn i dag?*

– Den største udfordring i indsatsen for de udsatte børn, er at erkende, at vi også i vores tid producerer tabere. Det er paradoksalt, at vi og vores indsats er med til at skabe dem.

Jeg er bestemt ikke fortaler for, at vi ikke skal anbringe børn, men når vi til trods for anbringelserne stadig skaber så mange tabere, så må det være, fordi vi ikke gør det godt nok.

Det allervigtigste i et barns liv er tilknytningen – til mor og far men også til andre mennesker. En fundamental tilknytning, der rummer bekræftelse på en som menneske. Og det ødelægger vi nemt i anbringelsen til trods for vores megen viden. Det er unikt og kan ikke genskabes uden videre.

Men de tilfælde hvor anbringelserne lykkes, er det tilknytningen vi magter.

Og så har vi som samfund meget store udsatte gruppe – regulært fattige mennesker. Og det er uligheden, der er med til at sætte mennesker tilbage, fordi man viser dem, at de ikke er ønskede. Ved at stramme reglerne for eksempelvis dagpenge, så skaber vi større ulighed, fordi der er nogle mennesker, der ikke har kompetencerne til at leve op til dem.

2. *Hvordan vil du opsummere udviklingen fra du startede indenfor feltet og til nu?*

– På mange måder er vi professionelt langt mere kompetente og vidende end for 30 år siden.

Men samtidig har vi i dag som samfund ikke brugt det godt nok. For vi har afspecialiseret masser af gode behandlingshjem. De er blevet til store børnehjemslignende institutioner. Så på nogle punkter er vi blevet banker tilbage. Og den indsigt, vi har fået, har ikke ført til, at vi har lavet rigtig gode sikkerhedsnet for børn.

3. *Hvordan synes du arbejdet i Den Alternative Velfærdskommission er gået?*

– Da regeringen nedsatte Velfærdskommissionen præget af økonomer, mente vi i Socialpolitisk Forening, at det måtte være muligt at samle alle de gode kræfter og forene engagement, faglighed og holdning i en alternativ velfærdskommission.

Jeg synes, det er lykket meget godt. Det kan godt være, at det ikke ændrer verden, men det gør man heller ikke ved bare at lade stå til.

En dag sad jeg på bagsædet i en taxa og hørte middagsradioavis, hvor en tillidsmand blev interviewet. Journalisten siger: “I forlanger efterlønnen bevaret, men det er der jo simpelthen ikke råd til...”

Og så svarer tillidsmanden: “Jeg kender nogen, der hedder Den Alternative Velfærdskommission, og de siger, at der er råd. Og dem tror jeg mere på.”

For ham var det jo bare en reference, der gjorde det han sagde gyldigt for ham. Men jeg oplevede, at vi havde bidraget til en social bevægelse, fordi “manden på gulvet” kunne bruge det til noget.

Per Schultz Jørgensens Blå Bog:

Professor emeritus, dr. phil. Uddannet lærer, 1955. Uddannet psykolog, 1968. dr. Phil, 1983.

Ansættelser ved København Universitet, Socialforskningsinstituttet og Danmarks Pædagogiske Universitet, sidste sted som professor i socialpsykologi 1991-2000.

Har som forsker arbejdet med børne- og familieforsøg og skrevet en række artikler og bøger. Herunder blandt andet om udsatte børn.

Har været medlem af Børnerådet siden dets start og formand 1998-2001. Formand for Socialpolitisk Forening fra 2003 til 2007 og her initiativtager til bevægelsen “Mobilisering for et Danmark vi kan være bekendt” og “Den alternative Velfærdskommission”, der udgav sine rapporter og analyser af samfundsudviklingen i 2005 og 2006.

UDVIKLINGSARBEJDE

27 millioner, der kan nytte

Satspuljemidlerne er blevet fordelt, og Socialpædagogerne har fået penge til nyt nationalt projekt med fokus på uddannelse og udviklingsarbejde

Af Karianne B. Blem, redaktionen@sl.dk

Socialpædagogerne er blevet tildelt en pose penge. Den indeholder 27 millioner kroner, og de skal bruges til at puste nyt liv i et af Socialpædagogernes tidligere projekter, 'Det kan nytte', der kørte fra 1985 til 1991.

Det er partierne bag satspuljen på det sociale område for 2008, der er blevet enige om, at det er en god idé at støtte projektet, der er rettet mod

Planen

Socialpædagogernes plan er, at det nye treårige 'Det kan nytte'-projekt kommer til at indeholde:

- Etableringen af 700 udviklingsprojekter, som vil forbedre livskvaliteten for mennesker med funktionsnedsættelser
- Uddannelse af 1.200 socialpædagoger, der skal have trekvart diplomuddannelse i socialpædagogik, så de bliver rustet til deres opgave.
- Uddannelse af 25 ressourcepersoner med en masteruddannelse, som vil kunne undervise på professionshøjskoler og på de pædagogiske diplom- og grunduddannelser samt dokumentere effekten af udviklingsprojektet.
- Etablering af en organisation, bestående af politiske og administrative beslutningstagere, medarbejderne og deres faglige organisationer, som skal stå for den fortsatte udvikling og implementering.

medarbejdere, der beskæftiger sig med svært fysisk og psykisk handicappede.

Og formand Kirsten Nissen er godt tilfreds med resultatet af udmøntningen af puljen.

– Det seneste års mange sager om omsorgssvigt og uværdig behandling af beboere i sociale tilbud har råbt på initiativer, der kunne løfte kvaliteten, og det kan denne økonomiske saltvandsindsprøjtning være med til, siger hun.

Kirsten Nissen fortæller, at pengene skal bruges til at opkvalificere og udbygge medarbejdernes kompetencer, så de bliver stærkere rustet til at håndtere de mange udfordringer og til at udvikle den faglige praksis.

Udvikling nedefra

Det oprindelige 'Det kan nytte'-projektet blev sat i gang i 1985 på initiativ fra Socialpædagogernes Landsforbund og det daværende Frederiksborg Amt og kørte over to perioder frem til 1991. Formålet med projektet var at kvalificere indsatsen over for udviklingshæmmede på institutionerne og kom med tiden til at omfatte store dele af landet.

Og efterhånden udviklede projektets aktiviteter sig også og kom blandt andet til at indeholde enkelte projektforsøg rettet mod enkelte beboere, efteruddannelsesforløb for pædagoger, instruktøruddannelse, sommerskoler, sportsaktiviteter og sansefestivaler.

I 1980'erne var projektet en konsekvens af de nye udfordringer, man stod med, efter Særforsorgen var forsvundet, og amterne havde overtaget opgaverne.

Og her i 2008 er det atter relevant at tænke i de baner, efter at kommunerne har overtaget mange af de tidligere amters opgaver.

– Det stærke ved projektet er netop, at det skal bygges op omkring et samarbejde mellem amternes arvtagere – altså regionerne – kommunerne, botilbuddenes medarbejdere og de faglige organisationer. Det kan sikre, at der sker en udvik-

ling af den faglige praksis nedefra, siger Kirsten Nissen.

Meget skal gøres

Hun understreger, at problemerne på botilbudde-
ne, som medierne har afsløret, ikke er let løste.

– Der er meget, der skal gøres, men noget ligger
lige for. Deriblandt en styrkelse af medarbejder-
nes kompetencer gennem kurser og udviklings-
aktiviteter. Det bliver nu muligt med de afsatte
satspuljemidler, og det er meget opmuntrende,
siger hun.

– Man kan ikke fuldstændigt sikre sig mod nye
triste sager. Det kræver en meget større indsats,
hvor man ser på hele organiseringen af området,
de fysiske forhold, vi tilbyder disse grupper af bor-
gere, og får sat gang i den forskning på området,
som der er en skrigende mangel på. Men med det
her projekt kan vi sætte fokus på socialpædago-
gernes rolle og selvforståelse, og vi kan udvikle
metoder til at håndtere de mange, mange dilem-
maer, man står med, når man arbejder med den-
ne gruppe, siger Kirsten Nissen.

UDVIKLINGSARBEJDE

Satspuljeordningen skal ændres

Af Karianne Blem, redaktionen@sl.dk

Satspuljeordningen er ikke
god nok, mener socialord-
førerne fra partierne bag.
Og nu, 17 år efter at satspul-
jen for første gang blev uddelt,
vil de have ordningen ændret.
Politikerne gider simpelthen
ikke være sagsbehandlere læn-
gere, skriver Kristeligt Dagblad.
Og i avisen kalder Socialdemo-
kraternes Mette Frederiksen
ordningen for "socialt bingo",
fordi satspuljen i større grad bli-
ver brugt til at betale humanitæ-
re og almennyttige organisatio-
ners drift. Mens den oprindelig
idé var, at pengene skulle gives
til forsøgs- og udviklingsprojek-
ter, som kunne gavne samfun-
dets svageste.

Socialpædagogernes for-

mand, Kirsten Nissen, er indstil-
let på at kigge satspuljen efter i
sømmene:

– De penge, vi netop har fået
bevilget, er givet helt i overens-
stemmelse med puljens formål:
At forbedre vilkårene for de svage-
ste og mest udsatte grupper.
Men er det sådan, at pengene
bruges til noget andet, så skal
det selvfølgelig laves om. Det er
fint at få kigget på det og lave
nogle kriterier, der sikrer, at
pengene havner det rigtige sted,
siger Kirsten Nissen.

Og nu bliver sømmene kig-
get efter: De syv af Folketingets
otte partier – Enhedslisten er
ikke med i forliget – der står bag
forliget, har bedt regeringen om
at komme med et forslag til re-
form af ordningen senest i juni
måned.

NOTER

Behandling af unge virker

Antisociale unge, der har modtaget kognitiv adfærdsterapi,
klarer sig bedre end de unge, der ikke har fået et sådant tilbud.
Tolv måneder efter de har forladt døgninstitution eller fæng-
sel er risikoen for tilbagefald til kriminalitet faldet fra 53 til 43
procent. Det viser en forskningsoversigt fra Nordisk Campbell
Center.

Men oversigten viser også, at kognitiv adfærdsterapi til-
syneladende ikke er mere effektiv end andre behandlingsfor-
mer som for eksempel Attention Control eller Stress Manage-
ment Training, skriver SFI i en pressemeddelelse og konklude-
rer derfor, at det ikke nødvendigvis er afgørende hvilken form
for intervention, de unge bliver udsat for, men mere at de over-
hovedet bliver tilbudt behandling.

kab

Kan ikke tage ansvaret i Kalundborg

Socialrådgiverne i Kalundborg Kommune har meddelt politi-
kerne i byrådet, at de ikke længere kan tage ansvaret for, at den
sociale lovgivning bliver overholdt. Henvendelsen kommer,
fordi politikerne har sparet på personaleudgifterne, der skal
dække arbejdet med udsatte børn og unge. Det sker på trods
af, at der er kommet flere sager på området. Desuden skal sags-
behandlerne efter kommunesammenlægningen også tage sig
af handicappede børn og unge og føre tilsyn med plejefamili-
er, "som vi ikke har kompetence og erfaring med", skriver de til
politikerne.

Imp

Ny forskning om kriminelle unge

50 af de unge kriminelle på den sikrede ungdomsinstitution
Egely på Fyn vil i 2008 blive tilbudt undersøgelse for psykisk
sygdom.

Det sker i forbindelse med et nyt forskningsprojekt mel-
lem Egely og den børne- og ungdomspsykiatriske afdeling ved
Odense Universitetshospital. Der er en voksende erkendelse af,
at udviklingsmæssige og psykiatriske forstyrrelser kan udgøre
en væsentlig del af årsagen til grov vold og anden kriminalitet.
Flere mindre undersøgelser har vist, at op mod 40-50 procent
af børn og unge med svær ADHD (DAMP) senere i livet dømmes
for kriminalitet. Projektet løber over 1 1/2 år og er finansie-
ret af satspuljen.

Imp

Mænd strømmer til krisecentre

Mænd, som har mistet arbejde og venner, og mænd på flugt
strømmer til mandekrisecentrene, som nu melder alt optaget.
Pladserne er få på centrene, og pengene rækker ikke langt, da
de ikke modtager samme støtte som kvindecentrene.

Kvinderne har deres egen paragraf 109 i Serviceloven, som
giver kvinderne en kommunal driftsoverenskomst, som mæn-
dene ikke får.

Dansk Folkepartis ligestillingsordfører, Marlene Harpsøe,
mener, at mandekrisecentrene skal have bedre vilkår.

Imp

STOFMISBRUGERE

Enighed om lægeordineret heroin

70 millioner kroner fra satspuljen skal bruges på forsøg med lægeordineret heroin til de hårdest belastede stofmisbrugere

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

De hårdest belastede stofmisbrugere vil fremover kunne få lægeordineret heroin. Partierne bag satspuljen har bevilget 70 millioner kroner til et forsøg med de mest udsatte stofmisbrugere.

Lægeordineret heroin til stofmisbrugere er et brud på den

hidtidige danske narkopolitik, hvor der tidligere har været et stort politisk flertal imod. Holdningsskiftet sker efter, at Sundhedsstyrelsen har undersøgt udenlandske erfaringer, blandt andet i Svejs, med at udlevere heroin til de mest belastede stofmisbrugere.

I årevis har både politikere og fagfolk diskuteret, om lægeordineret heroin er et godt tilbud til de hårdest belastede narkomaner, og meningerne har været delte. Hos politikerne var især de borgerlige partier imod. Socialdemokratiet var delt i spørgsmålet. Både SF og Enhedslisten har været for et forsøg, og i 1999 fremsatte SF et beslutningsforslag i Folketinget om at sætte et forsøg i gang med

de mest udsatte stofmisbrugere. Forslaget blev nedstemt.

Om baggrunden for Venstres kovending siger sundhedsordfører Birgitte Josefsen:

– Det er i erkendelse af, at vi er nødt til at gå andre veje for at hjælpe den meget marginaliserede gruppe af stofmisbrugere. Vi sidder ikke med en idé om, at vi gør dem stoffri, men det kan give dem et socialt løft.

Husk behandlingen

Hos Socialpædagogerne hilser man forsøgene med lægeordineret heroin velkommen. Næstformand Marie Sonne:

– Det er rimeligt at gøre forsøget, men vi skal også vurdere effekten af det. Betyder det eksempelvis, at vi ad denne vej får

fat i flere stofmisbrugere, som kan komme i behandling. Det handler jo ikke om at få narkomaner på stoffer, men at få dem i behandling, så det ender med, at de bliver stoffrie.

– Lægeordineret heroin må aldrig stå i stedet for en behandling. Jeg tror ikke på, at man får færre narkomaner af det her. Det er en symptomløsning, som vi skal passe meget på ikke kommer til at stå alene.

– Et positivt element i lægeordineret heroin kan måske være, at stofmisbrugere ikke i samme omfang som nu prostituerer sig eller begår kriminalitet.

IFSW verdenskonference august 2008 i Brasilien

Den 16.-19. august 2008 holder IFSW sin verdenskongres i Salvador de Bahia i Brasilien. Du kan læse om konferencen på hjemmesiden www.socialwork2008.com. Det er også her, du tilmelder dig og booker hotel.

“The challenge of ensuring rights in a global and unequal society” er titlen på konferencen. Konferencens mange forskellige oplæg vil have en bred vifte af problemstillinger og udfordringer i det sociale arbejde i fokus – set i både en global og lokal kontekst. Læs mere om tema og program på konferencens hjemmeside.

Pris

Der er forskellige priser alt efter, hvornår man tilmelder sig. Tilmelder du dig inden 1. april 2008, koster det 600 US dollars. Derefter stiger prisen. Som medlem af Socialpædagogernes Landsforbund betaler IFSW-medlemspris, da forbundet er medlem af IFSW. Dertil kommer udgifter til transport og ophold.

Du kan søge tilskud til deltagelse – inden den 25. marts 2008

Som almindeligt medlem kan du søge tilskud. Tilskuddets størrelse afhænger blandt andet af, om du deltager med et oplæg, eller om du blot er almindelig deltager. Hvis du vil søge tilskud, skal du sende en ansøgning til forbundet att: Ghita Hjarne (gh@sl.dk). Du skal vedlægge budget og angive, om du får anden støtte. Fristen er den 25. marts 2008.

Om IFSW

IFSW – International Federation of Social Workers har til formål at fremme socialt arbejde som fag gennem internationalt samarbejde, især med hensyn til faglige værdier og standarder, etik, menneskerettigheder, uddannelse og arbejdsforhold. Socialpædagogerne, Dansk Socialrådgiverforening og HK-kommunal udgør sammen det danske medlemskab af IFSW. Du kan læse mere om IFSW på www.ifsw.org.

Kom til kommunen

ÅRHUS KOMMUNE

Århus Kommune bød kommende medarbejdere velkommen med visioner, sammenhæng og sandwich, da den præsenterede sin plan om at overtage hele otte af de ti regionale, sociale tilbud, som ligger kommunen

Af Lars Møller, redaktionen@sl.dk
Foto: Rasmus Baaner

Efter et flygtigt kig på klokken tog socialchef Leif Gjørtz Christensen mikrofonen. Men der kom stadig folk ind ad døren. Han satte sig igen. Klokken var tre minutter over tid, og det var den tredje aften i en hektisk uge med høringer om de regionale sociale tilbud, som kommunen agter "at hjemtage" – som det hedder på forvaltningssprog.

Socialchefen var utålmodig for at komme i gang, og med over 50 mennesker indenfor, måtte salen da snart være fuld. Den første høringsaften om mandagen var der ikke flere end, at de startede med en runde. Høringen handlede om de to døgninstitutioner, Atriumhuset og Tuestenhuse, som kommunen vil indlemme i sit "Driftsområde for Socialpsykiatri". Næste aften var flere kommet for at høre, hvordan botilbuddet Høskovkollegiet bliver en del af kommunens "Driftsområde for Voksenhandicap".

Klokken 19.35 bød Leif Gjörtz Christensen velkommen og introducerede sig selv som kommunal socialchef med en lang fortid i Århus Amt. Så var der ligesom bygget bro til den verden, som de fleste af mødedeltagerne stammer fra.

Flere folk trådte ind og kikkede søgende rundt i lokalet. "Der er pladser her oppe foran," sagde socialchefen med en tøvende armbevægelse. En enkelt tog imod hans tilbud og listede op til en kollega ved et af de runde borde tæt på taleren. De andre søgte ned til de bagerste stolerækker. Salen var afventende; hvad har han ellers at byde på?

Århus Kommunes socialforvaltning har faktisk meget at byde på, kunne Leif Gjörtz Christensen

fortælle, med en vis stolthed. Da kommunen overtog 45 døgninstitutioner på 102 adresser fra amtet, opbyggede den en helt ny og dynamisk socialforvaltning. På få PowerPoints gennemgik han den nye struktur, som mange af de forsamlede kan se frem til at blive en del af. Måske også mod deres vilje.

Fra de to første høringer vidste både han og flere af deltagerne, at bølgerne kunne gå højt. Nu gjaldt det den tredje og sidste høring om børn og ungeområdet – og overtagelsen af den specialpædagogiske døgninstitution Fenrishus, Rådgivningscentret og Århus-afdelingen af Børn og Unge Centret Rehabilitering, foruden driftsoverenskomsten med den selvejende institution Holmstrupgård, et tilbud til unge med svære psykiatriske lidelser.

Faktisk var bølgerne allerede i løbet af samme dag gået så højt, at bestyrelse og ledelse af selvejende Holmstrupgård helt havde besluttet at boykotte det kommunale velkomstmøde. De vil ikke have nogen driftsoverenskomst med Århus Kommune.

Men Leif Gjörtz Christensen kunne selvfølgelig ikke vide, om medarbejderne fra Holmstrupgård var mødt frem for at brokke sig.

BUM-udvikling

Alt det nævnte socialchefen ikke med et ord, men fortsatte sin præsentation af sin nye forvaltning. Særligt stolt dvælede han ved CSU, Center for Social Udvikling, en kommunal, socialfaglig udviklingsafdeling med 30-35 medarbejdere, før han gav ord og projektor videre til sin chef for "Driftsområde for Familier, Børn og Unge", Lotte Lyhne.

Også hun var stolt over at præsentere, hvad hendes enhed har at byde på – hvilket hun gjorde med en energi, der passede til en ny chef for en helt ny enhed.

Særligt glad var hun for BUM-modellen – hvori en Bestiller (socialcentrene) bestiller en ydelse hos en Udfører (kommunal, regional eller privat), som så udfører den til gavn for Modtageren – eller Medborgerne, som Leif Gjörtz Christensen supplerede omme bag fra.

Som Udfører er Århus kommune en af de stør-

– Da min søn som 16-årig gjorde noget, som han absolut ikke måtte, spurgte jeg ham: "Hvorfor gjorde du det?" "Fordi jeg kunne," svarede han. Og nu spørger jeg jer: Er det her noget, I gør, fordi I er utilfredse med de eksisterende tilbud, eller fordi I kan?

Leif Nord, centerleder for Børn og Unge Centret Rehabilitering, Århus Afd.

ste spillere i landet, næsten lige så stor som Region Midt. Og her vil den blive endnu større, når de nye regionale tilbud kommer med.

Stoltest var Lotte Lyhne over Driftsområdets udviklingsplan, der ikke bare handlede om at finde sine ben i en ny struktur, men om offensivt at satse på at afskaffe ventelister og sikre mere kvalitet – hvilket hun gav en række eksempler på.

Bekymrede medarbejdere

Forsamlingen var som lagt ned, da det kom til spørgsmålene.

Men efter en tøven kom de første spørgsmål. Flere ville vide, hvad der nu sker med det livsvigtige samarbejde med det regionale sygehusvæsen. Andre var bekymrede for, om der nu blev gjort forskel på kommunale og regionale institutioner med hensyn til konsulenttydelser.

– Der er lighed for loven i dette land, kunne Leif Gjørtz Christensen svare med den autoritet, det gav selv forinden at have sikret sig et lignende svar fra Velfærdsministeriet.

– Der er ikke forskel på kommuneborgere og regionsborgere, sagde han.

Flere var bekymrede for, om Århus Kommune nu sætter sig på alle de gode tilbud – for der er jo 18 andre kommuner i regionen, som en af dem sagde. Leif Nord, centerleder for Børn og Unge Centret Rehabilitering, Århus Afd. udtrykte det med en lignelse:

– Da min søn som 16-årig gjorde noget, som han absolut ikke måtte, spurgte jeg ham: "Hvorfor gjorde du det?" "Fordi jeg kunne," svarede han. Og nu spørger jeg jer: Er det her noget, I gør, fordi I er utilfredse med de eksisterende tilbud, eller fordi I kan?

Lotte Lyhne parerede:

– Vi er ikke utilfredse, men vi gør det, fordi det giver et godt samspil med vores egne eksisterende tilbud.

Hendes chef supplerede:

– Vi tager ikke tilbudene hjem for at bruge det hele selv. 40 procent af pladserne køber andre kommuner, så vi er nødt til at være i en fortsat dialog med dem.

Andre bekymrede sig om, hvad der sker med Rådgivningscenteret – og spurgte til definitionen af "psykiatri-nære problemstillinger", som det nye kompetencecenter for børn og unge skal tage sig af.

– Rådgivningscenteret skal forblive en samlet enhed, men skal også være en del af det nye kompetencecenter, kunne Leif Gjörtz Christensen love.

– Det med psykiatri-nære problemstillinger er et mellem-begreb, indtil vi har et mere dækkende begreb for det. Det afgørende for os er at sikre, at de unge ikke som nu let ender i et socialt ingenmandsland mellem de kommunale og de psykiatriske tilbud. Vi vil gerne udvikle det, men vi kan ikke sige hvordan, og derfor vil vi gerne have jer med, sagde han og kikkede rundt i forsamlingen.

– Vi har altså ikke så mange salgstaler med, men prøver at sige tingene som de er.

Socialpædagogisk fægtning

En medarbejder fra Fenrishus spurgte bekymret til, om mange års overbelægning skal fortsætte.

– Har I gjort jer overvejelser om at udvide, ville han vide.

– Hvis behovet er der, kan vi lave et forslag om udvidelse, svarede Lotte Lyhne og henviste med et nik til lederen af Heimdal, en kommunal institution for børn med autisme og ADAH, som får otte nye pladser til august.

Næstformanden for Socialpædagogerne i Kreds Østjylland, Mogens Petersen, syntes kritikken måtte høres:

– Jeg har været med til de to første høringer, og her var medarbejderne bekymrede for deres specialer. Hvordan vil Århus Kommune tage hånd om det og udvikle det?

Han advarede også mod en farlig udvikling i retning af kommunale discounttilbud, hvis de øvrige kommuner valgte at lave deres eget alternativ til Århus Kommunes tilbud.

Socialdirektør Leif Gjörtz Christensen og chef for driftsområdet familie, børn og unge Lotte Lyhne fortalte de fremmødte på den offentlige høring om, hvilke planer Århus Kommune har på det sociale område. Politikerne skal i april tage stilling til, om de vil følge embedsmændenes indstilling om at overtage de fleste af regionens sociale tilbud, som ligger i Århus.

Læs mere på
www.sl.dk/bonuslink

ÅRHUS KOMMUNE

Regionernes fremtid

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

I april skal Århus byråd beslutte, om den vil overtage de regionale sociale tilbud. Sker det, gør det et indhug i Region Midtjyllands opgaver på det sociale område.

Direktør på psykiatri og socialområdet i Region Midtjylland, Anne Jastrup, vurderer, at Århus kommunes beslutning ikke umiddelbart vil ændre noget i regionens muligheder for at opfylde sine leveringsforpligtigelser over for kommunerne.

– Men vi kan selvfølgelig komme i en situation, hvor det kan blive vanskeligt at håndtere. Men der er vi ikke endnu, siger hun.

Region Midtjylland er som de øvrige fire regioner fortsat forpligtet til at levere relevante sociale tilbud til de kommuner, der efterspørger dem, men kommunernes tag-selv-bord efterlader regionerne med meget

uensartede opgaver. Det er et forventet resultat af, at man ikke i strukturreformen lavede et klart snit mellem de kommunale og de regionale sociale opgaver.

Senior researcher Steen Bengtsson, Det nationale forskningscenter for velfærd (SFI), betragter den nuværende tilstand som en overgangsfase, hvor der bliver skabt en del usikkerhed i regionerne om, hvad der bliver tilbage.

– Man har en fornemmelse af, at det ikke er en varig tilstand. Man kan spørge, om det er holdbart, at regionerne har forsyningspligten? Hvis næsten alle institutioner bliver overført til kommunerne, hvad har de så at have deres forsyningspligt i? Man skal måske ændre på det. På et tidspunkt må man gøre regnskabet op og spørge: Skal vi helt væk fra, at regionerne har en rolle at spille på det her område?

ÅRHUS KOMMUNE

Storebror kører med klatten

Den to-årige våbenhvile mellem kommunerne er slut, og nu er det alles kamp mod alle – eller de store mod de små. Århus Kommune ønsker at tage stort set alle sociale tilbud fra regionerne hjem til sig. – Det er altså ikke i orden socialpolitisk, siger Socialpædagogens kredsformand. – Det er i orden og lige efter bogen, siger formanden for kommunernes samarbejdsudvalg i regionen

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Foto: Rasmus Baaner

Den to-årige borgfred udløber ved årsskiftet, og herefter kan det blive alles kamp mod alle, og det kan blive de store mod de små. Da kommunalreformen trådte i kraft gav kommunerne hinanden håndslag på, at de i to år ville fortsætte som hidtil med at købe pladser hos hinanden på det sociale område. Men fra 1. januar 2009 er der ingen bånd, der binder dem, og Århus har allerede planlagt, at den vil overtage otte af de 10 regionale sociale tilbud, som ligger i kommunen. Den ønsker at være selvforsynende og være uafhængig af både regionen og andre kommuner. Og den ønsker at sørge godt for sine borgere, og det gør den ifølge kommunens egen vurdering

bedst ved selv at drive tilbuddene.

Århus Kommune er stor nok til at kunne klare opgaven alene, men det store spørgsmål er, hvordan de resterende 18 kommuner i Region Midtjylland fremover skal klare sig.

Regionen har forsyningsansvaret, men hvis Århus Kommune årelader regionen ved at tage størsteparten af den faglige ekspertise, bliver det en vanskelig opgave for regionen fremover at stille med et specialiseret tilbud til den kommune, der måtte efterspørge det.

I størsteparten af de tilbud, Århus vil overtage, bruger den selv langt under halvdelen af pladserne, og kommune er ikke forpligtet til at sørge for pladser til de andre kommuner. Den kan eksempelvis skære tilbuddet ned til kun at omfatte sine egne borgere. Århus kan gøre, som den vil. Den bestemmer prisen, hvis de små kommuner skal købe noget.

Lidt samfundssind tak

Socialpædagogerne i Kreds Østjylland har protesteret mod Århus Kommunes planer. Protesterne er ikke rettet mod Århus Kommune som arbejdsgiver.

– Vi har masser af medarbejdere, der arbejder i Århus Kommune, og den er lige så god en arbejdsgiver som regionen, siger formanden Verne Pedersen.

Nej det er de socialpolitiske konsekvenser, der falder kredsen for brystet. Århus Kommune er stor nok til at kunne klare sig selv, og det er forståelig nok, at kommunen vil give sine borgere et godt tilbud. Men hvad med de andre kommuner. De bliver fremover afhængige af Århus Kommunes udbud af pladser, mener formanden.

– Så stor en kommune som Århus må påtage sig et socialpolitisk ansvar over for de mindre kommuner. Regionens faglige tyngde svækkes, og Århus Kommune tilpasser de hjemtagne tilbud til kommunens øvrige tilbud, og derved er de ikke så anvendelige som i dag for de øvrige kommuner.

Verne Pedersen appellerer derfor til politikerne om, at de forstår, hvad det betyder for borgere uden for Århus, at kommunen vil sætte sig på de meget specialiserede regionale tilbud. Hun taler af bitter erfaring, for hun har allerede set tegn på, at kommunen netop ikke påtager sig et socialpolitisk ansvar, men kun sørger for sine egne borgere:

Da kommunalreformen trådte i kraft, valgte Århus Kommune at overtage en del af det daværende amts sociale tilbud. Et af dem var Åhaven – en specialiseret døgninstitution for meget behandlingskrævende små børn. Alle troede, at kommunen ville videreføre institutionen. Men allerede kort tid efter, blev Åhaven lukket. Begrundelsen var, at der var ledige pladser børne- og ungeområdet i Århus Kommune. Men den forklaring køber Verne Pedersen ikke, for det vidste kommunen allerede, da den overtog tilbuddet. Åhaven var et meget specialiseret tilbud, der var målrettet til meget behandlingskrævende børn.

– Århus Kommune viste, at den ikke vil stå med det ansvar, der følger med forsyningspligten. Derfor er jeg også bekymret for, hvad der sker med de meget specialiserede tilbud, som kommunen nu vil overtage fra regionen. Hvis den ikke selv kan fylde pladserne op, vil den så lukke eller ændre i tilbuddet, så det ikke er så specialiseret?

Hun frygter desuden, at de andre kommuner, der ikke er så store som Århus, også vælger at lukke sig om sig selv og lave deres egne sociale tilbud. Konsekvensen kan ifølge Verne Pedersen blive, at tilbuddet ikke bliver specialiseret, for det har de små kommuner hverken råd eller faglig ekspertise til.

Småt er ikke altid godt

Århus Kommune har loven på sin side. Kommunen gør kun, hvad den har ret til.

Det sociale område er fra flere sider blevet betragtet som akilleshælen i kommunalreformen. En reform, som havde den bagvedliggende dagsorden fra Dansk Folkeparti og de Konservative, at mellemniveauet – amterne – skulle fjernes.

– Det er lige efter bogen. Jeg kan ikke se, der er problemer i, at Århus Kommune bliver den store spiller på området. I gamle dage sad amtet tungt på opgaverne, nu har vi en dialog mellem alle 19 kommuner i regionen.

Anders G. Christensen,
borgmester i Favrskov
Kommune

ÅRHUS KOMMUNE

Holmstrupgård siger nej tak

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Der blev takket nej, da Århus Kommune spurgte ungdomshjemmet Holmstrupgård, om den ville have driftsoverenskomst med kommunen i stedet for som nu med Region Midtjylland.

Ungdomshjemmet, der er en psykiatrisk døgntilbud for unge over 14 år med svære psykiske lidelser, har hovedinstitution i Århus. Derudover er der også afdelinger i Randers, Silkeborg og Viborg Kommuner. Århus, der optager ca. 40 procent af pladserne, er dog kun interesseret i at overtage den del af Holmstrupgård, som ligger i Århus. Holmstrupgård modtager beboere fra de øvrige kommuner i regionen og enkelte fra det øvrige land.

En af begrundelserne for at takke nej til tilbuddet er, at de forskellige afdelinger udgør et sammenhængende behandlingstilbud.

Forstander Knud Byskov: - Det er ikke et fravalg af Århus Kommune. Vi tænker på, hvordan vi bedst kan opretholde den specialisering, de unge har brug for. Og det gør vi indtil videre bedst på den her måde.

En anden begrundelse er hensynet til personalet. Bestyrelsesformand Jette Hansen: - Vi har for nylig brugt rigtig mange ressourcer på at tilpasse os strukturomlægningen til regionen. Og det er lidt hurtigt at skulle byde personalet endnu en omstrukturering.

- Vi har i øvrigt et godt samarbejde med Århus Kommune, og jeg er overbevist om, at det vil fortsætte.

Og det kom så til at gå ud over det sociale område, fordi mange af de specialiserede sociale tilbud, der hidtil havde ligget i amterne, kunne overtages af kommunerne. Tilbuddene blev benævnt "kan-opgaver", og heri lå, at den enkelte kommune selv kan beslutte om og også hvornår, den vil overtage de regionale sociale tilbud, som ligger i kommunen.

Da reformen blev planlagt, forsøgte mange mindre kommuner at gøre indsigelser, fordi de ikke mente, de kunne klare de meget specialiserede sociale opgaver. Og det gav den strukturkommission, som regeringen havde nedsat til at komme med forslag til en ændret kommunestruktur, dem ret i. Kommissionen vurderede dengang, at kommunerne skulle have en størrelse på over 50.000 indbyggere for at være bæredygtige nok til både økonomisk og fagligt at klare de specielle sociale opgaver. Alligevel endte kommunalreformen med et landkort, hvor omkring halvdelen af landets kommuner er under 44.000 indbyggere.

Og det er det, som nogle har kaldt skrækscaenariet, der nu begynder at vise sig. Hvad sker der i de små kommuner, hvis det går som i Århus, at stort set alle de specielle sociale tilbud bliver flyttet fra regionerne til de store kommuner?

Kommunerne skal nok klare det

En af dem, der ikke er bekymret, er borgmester i Favrskov Kommune og formand for kontaktsudvalget for kommunernes samarbejdsudvalg i Region Midtjylland (KKR) Anders G. Christensen (V):

- Det er lige efter bogen. Jeg kan ikke se, der er problemer i, at Århus Kommune bliver den store spiller på området. I gamle dage sad amtet tungt på opgaverne, nu har vi en dialog mellem alle 19 kommuner i regionen.

Anders G. Christensen er ikke bekymret over, at Århus Kommune ikke har den samme forpligtelse som regionen til at stille med sociale tilbud.

- I KKR arbejder vi på at fastlægge etiske regler for kommuner, der hjemtager sociale tilbud fra regionen. Formålet er fremover at sikre fælles spilleregler.

Borgmesteren regner ikke med, at kommunerne på længere sigt vil bruge sociale tilbud fra regionen.

- Jeg tror på, at kommunerne vil tage den her opgave på sig. Vi taler sammen indbyrdes og vil produktudvikle de behov, der er brug for, så man ikke længere skal købe noget i regionen.

Regionernes fremtid

I april skal Århus byråd endelig besluttet planen om at overtage de otte regionale tilbud. Dog har et tilbud sagt nej tak. Det er Holmstrupgård, der er selvejende. (se artikel).

Sker det, som politikerne har lagt op til, gør det et vældig indhug i Region Midtjyllands opgaver på det sociale område, og kan efterlade regionen som en fugl med stækkede vinger.

SAMARBEJDE

Vi er alle ledere

– mere eller mindre

På næste uges landsmøde går ledere og mellemledere i Socialpædagogerne sammen i en historisk forening af de to grupper – der er alt at vinde, lyder det fra begge fronter

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Det her er udtryk for, at vi har en fælles platform. Vi har så mange berøringsflader i det daglige arbejde, at det er naturligt, at vi nu går sammen. På den måde kan vi være med til at udvikle fremtidens ledelse. Og det har vi alle forudsætninger for og interesser i.

Sådan siger Allan Andersen, formand for Socialpædagogernes ledersektion, forud for den kommende uges stiftende landsmøde for den fælles og landsdækkende sektion for ledere og mellemledere.

Her vil Allan Andersens ledersektion blive for-henværende og smelte sammen med det mellemlederforum, som Ulla Blok Kristensen er talsM/K for, og hun er enig:

– Fra starten af har vi i Mellemlederforum ment, at det var en god ide, og når ledergruppen nu siger ja, så er det vel, fordi det er logisk: vores arbejde ligner hinanden – ledelsesmæssigt er vi blevet skubbet tættere sammen, siger hun.

Mens Allan Andersen til daglig er forstander for Østervang, en børne- og ungdomspension i Holstebro, er Ulla Blok Kristensen afdelingsleder på Hedebo-centret, et dag- og døgnbehandlingstilbud for unge i Herning – og begge er de kandidater til ledelsen i det nye fælles forum.

Farvel til forstanderen

Den logik, Ulla Blok Kristensen taler om, henfører hun til den afsked med den traditionelle forstander-type:

– Den traditionelle mellemleder, der både er en del af normeringen og har ledelsesopgaver, er en uddøende race – ledelse i den gammeldags betydning er blevet skubbet et trin nedad. Mellemlederne laver en stor del af det administrative arbejde – og det er jo ikke usædvanligt, at mellemlederne har mange ansatte under sig, siger hun.

Allan Andersen er enig:

– Vi ser jo alle mulige organisationsformer, med team, selvstyreende enheder og så videre – det spreder jo ansvaret og giver indflydelse. Lederarbejdet som vi kender det, med A- og B-siden, er jo

ved at være udvandet. Vi er jo alle ledere mere eller mindre, siger han.

For dem begge handler det om at fastholde det socialpædagogiske som omdrejningspunkt for ledelsen af de socialpædagogiske arbejdspladser – og det er afgørende:

– Ja, af mange grunde. Men med noget så konkret som arbejdets tilrettelæggelse er det afgørende at have en faglig baggrund, så man som leder ved, hvad det handler om. Og hvis socialpædagogikken skal forblive det centrale også i det øverste ledelseslag, skal vi være sammen om at fastholde det, siger Ulla Blok Kristensen.

Pædagogik, penge og paragraffer

I *Socialpædagogen* nr. 2 tegnede organisations- og ledelsesforskeren John Storm Petersen et billede af fremtidens ledere af socialpædagogiske arbejdspladser som en slags tre-i-en'er: Lederen skal have pædagog-faglighed, men også kunne sin økonomi og sin jura. De nye, store kommuner vil til enhver tid foretrække ledere, der har den pædagogiske baggrund i orden. Men hvis ikke de mestrer det administrative – pengene og paragrafferne – så taber de til DJØF'erne og andre, der taler forvaltningernes sprog.

Allan Andersen mener ikke, at der er så meget revolutionerende over det:

– Der er ingen tvivl om, at vi bliver stillet over for store krav – og krav på områder, som ikke har noget med socialpædagogik at gøre. Vi lever i en reformtid, hvor blækket ikke er tørt på den ene reform, før man kaster sig ud i den næste – det føles næsten som én uendelig reform, og det betyder selvfølgelig, at der stilles store krav til lederne.

– På den anden side er det jo allerede i dag sådan, at vi som ledere skal kunne lidt af hvert. Hvis man ikke interesserer sig for juraen og økonomien, så kommer man ikke langt som leder i dag, siger han.

Nye tider – nye ledere

For Allan Andersen er det nye samarbejde og styrkelsen af den samlede leder-front i Socialpædagogerne til gengæld alle tiders mulighed for via faglige kanaler at påvirke fremtidens lederprofil:

– Det er, synes jeg, det fornemme: Gennem Socialpædagogerne som forbund kan vi være med til uddanne lederne til de socialpædagogiske arbejdspladser. Det er en chance, jeg synes, vi skal gribe, for det er da vigtigt, at vi får sat socialpædagoger i spidsen for socialpædagogiske tilbud. Det drejer sig om relationer i sidste ende, og det er vores område. Vores fag er jo bygget op om dialogen – og det er det rigtige udgangspunkt for ledelse, mener Allan Andersen.

Ulla Blok Kristensen synes, at forbundet har noget at være stolte af:

– Jeg synes, Socialpædagogerne er på forkant

her – blandt andet med den her dannelse af den fælles lederorganisation.

– Jeg er utrolig spændt på, hvordan mellemlederne tager bolden op. Vi forsøger at lave en glidende overgang til, at også mellemlederne skal drive en mere udadvendt ledelse – for det er en rolle, vi er nødt til at indstille os på som mellemledere, siger hun.

Mere end flair

Ulla Blok Kristensen peger på nødvendigheden af at sikre lederne en ordentlig uddannelse:

– Traditionelt har det jo været gode pædagoger med flair for ledelse, der er endt på mellemliderposter og forstander-kontoret. Men flair er ikke nok. Man får så stor indflydelse på andre menneskers liv – det kan gå helt galt, hvis man ikke kan håndtere det. Det har der vist været eksempler nok på i pressen i de senere år.

– Min pointe er, at lige så snart man har personaleledelse, så skal der uddannelse til. Det er ikke nok med 'jeg tænker, jeg synes, jeg føler' – og det gælder alt fra arbejdsmiljøet til de personlige samtaler, siger hun.

Allan Andersen er enig:

– Jeg synes, at de mål til ledernes uddannelse, der nu følger med kvalitetsreformen og som ligger i trepartsaftalen – de mål kommer på det rette tidspunkt. Jeg kunne da godt håbe, at der ikke bliver tale om rettigheder, men om pligt til uddannelse: Diplomuddannelserne, masteren og de fagspecifikke opkvalificeringer – alle de bolde skal vi gribe og på den måde tage ansvaret for vores fag og vores arbejdsfelt, siger Allan Andersen, der dog godt kan forstå, hvis nogle ledere er slået op i banen:

– Personligt har jeg taget masser kurser, siden jeg startede i faget i 1970'erne – og der kan da godt melde sig en mæthedsfølelse indimellem. Men nu har vi en stor chance for at få skabt en sammenhæng i tingene.

– Man kan sige, at leder-fremtiden i høj grad er op til os selv – og så kan det da godt være, at nogle ledere skal have et venligt klap bagi for at komme videre selv. Men det er afgørende, for vi står over for et generationsskifte, og hvis vi skal rekruttere nye ledere og bringe dem frem i forreste række, påpeger Allan Andersen.

Hverken han eller Ulla Blok Kristensen kan se ulemper ved det kommende samarbejde mellem ledere og mellemledere:

– Der er ingen faldgruber i det samarbejde – det kan jeg simpelthen ikke se. Tiden er moden, siger Allan Andersen. ■

Læs mere om landsmødet på www.sl.dk/bonus

SYGEFRAVÆR

Man bør pjække i ny og næ

Danskerne pjækker kun nødt til fra arbejdet. Så alt tyder på, at de kun melder sig syge, når der er grund til det, viser undersøgelse foretaget af Ugebrevet A4

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk

Det hører til sjældenhederne, at danske lønmodtagere lyver sig syge uden grund. Syv ud af ti har aldrig løjet sig syge. Og det mindretal, der har gjort det, gør det sjældnere end en dag om året.

Det viser en undersøgelse, som Analyse Danmark har lavet for LO's Ugebrev A4.

Så det lader til, at det stigende sygefravær i mange brancher herhjemme virkelig skyldes, at folk er syge – ofte af stress og udbrændthed eller dårligt arbejdsmiljø.

Sygefravær koster årligt staten og arbejdsgiverne 40 mil-

liarder kroner. Så det er et højt prioriteret mål for regeringen at nedbringe sygefraværet. Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen har nedsat et hurtigt arbejdende udvalg, der skal kulegrave danskernes sygefravær og finde løsninger til at nedbringe antallet af sygedage.

Men ifølge ugebrevet er pjækkeri så begrænset, at det ikke er her, regeringens skal skrue bissen på for at nedbringe sygefraværet.

Blandt de der har prøvet at pjække, viser det sig, at private og offentligt ansatte gør det i samme omfang, og der er heller ikke større forskel og mænds og kvinders pjækkeri. Dog er der en tendens til, at pædagoger, social- og sundhedshjælpere, kontorassistenter og håndværkere lidt oftere end gennemsnittet vælger at tage en pjækkedag.

Undersøgelsen viser også, at arbejdsmoralen er højere blandt jyder. Derfor er det heller ikke tilfældigt, at et gammelt synonym for pjækkeri er "sjællandsk syge". Mens fire ud af ti københavnere har taget en fridag ved

at melde sig syge har kun hver fjerde jyde prøvet det.

Burde pjække mere

Lederen af Center for arbejds- og organisationspsykologi ved Aalborg Universitet, Einar Baldursson, er ifølge A4 overrasket over, hvor lidt danskerne pjækker. Han mener, at danskeres høje arbejdsmoral hænger sammen med, at lønmodtagerne i højere grad identificerer sig med deres arbejde.

– I modsætning til tidligere, hvor arbejdet var en pligt, betyder arbejdet i dag rigtig meget for de fleste. Det er en stor del af vores identitet, og det er gennem jobbet, vi knytter venskab og har vores sociale netværk. Hvis alt dit liv er arbejde, kan du jo ikke pjække, siger Einar Baldursson.

A4's undersøgelse viser, at når folk tager en fridag ved at melde sig syge, er det fordi de er stressede og føler sig sløje. De tager simpelthen en fridag for at undgå at blive rigtig syge.

Og det kan Einar Baldursson godt forstå:

– Folk melder sig ikke syge for sjov. Hjernen har brug for hvile, refleksion og omtanke. Når folk undlader at gå på arbejde, er det fordi de ikke føler sig oplagte, og fordi de ved, at kvaliteten af det arbejde, de skal udføre, ikke bliver god nok med en træt hjerne. Det øger samtidig risikoen for, at de bliver rigtig syge.

Derfor burde flere overbelastede danskere ifølge Einar Baldursson i virkeligheden bevilge sig selv flere fridage for at overvinde den træthed, som vi alle udsættes for på et krævende arbejdsmarked.

– Det er fornuftigt at tage en syge-fridag præventivt. Det er jo af hensyn til arbejdslivet, at danskerne passer på sig selv. Og jeg er af den klare overbevisning, at folk der tager en fridag i ny og næ, har mindre langtidssygdom end dem, der aldrig gør det, fastslår Einar Baldursson.

Kilde: Ugebrevet A4 nummer 08, 25. februar 2008.

www.ugebreveta4.dk

VERA

I nye klæder

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Tidsskriftet Vera, som udgives af BUPL og Socialpædagogerne, har fået et nyt format og dermed også nyt layout, og nogle af artiklerne bliver sendt af sted med en journalistisk pen.

De to forbund har besluttet, at Vera bliver sendt gratis til de medlemmer og pædagogstuderende, der er medlemmer af PLS, som ønsker det. Foreløbig har 10.000 meldt sig. Andre interesserede kan stadig nå at tilmelde sig ordningen på www.vera.dk eller tlf. 3312 6314.

Tidsskriftet henvender sig til medarbejdere inden for det pæ-

dagogiske og socialpædagogiske område, og det udkommer fire gange om året.

Det første nummer i den nye klædedragt (Vera nr. 42) er netop udkommet og har som hovedtema "Omsorg og svigt". På Fredegaarden i Ballerup spiller tværfagligheden en stor rolle, når de arbejder med børnefamilier med problemer. Den pæ-

dagogiske interesse for omsorg er ikke særlig stor, skriver lektor Peter Ø. Andersen, der gennemgår omsorgsbegrebet ud fra et historisk perspektiv. Endelig beskriver Else Christensen, SFI, og Per Schultz Jørgensen, cand. psych. og dr. phil., ud fra et historisk perspektiv.

KOMMUNALE BUDGETTER

Skaf penge til den sociale indsats

Socialpædagoger, socialrådgivere og HK'er går sammen om at lukke de kommunale kasser op

Af Eva Åkerman, eaa@sl.dk

Skaf penge til den sociale indsats. Sådan lyder opfordringen til tillidsrepræsentanter og lokale ledere i en ny folder, som Socialfaglig Branche netop har sendt på gaden. Organisationerne bag Socialfaglig Branche er Dansk Socialrådgiverforening, HK Kommunal og Socialpædagogerne.

Folderen er tænkt som et praktisk redskab for medlemmer og tillidsrepræsentanter til at påvirke den kommunale budgetlægning og til at sætte fokus på det sociale område i den løbende kontakt med lokalpolitikere, institutionsledere og lokale embedsmænd. Drejebogen indeholder gode råd til hvornår og hvordan de kan få indflydelse på den kommunale budgetlægning, og en kalender med centrale tidspunkter i den kommunale cyklus, hvor det kan give

mening at gøre sin indflydelse gældende.

Socialpædagogernes næstformand Benny Andersen siger:

– Det er ingen hemmelighed, at budgetterne er stramme i kommunerne. Og at det sociale område flere steder også har været udsat for en barbering.

Derfor kan der være god mening i at kaste lys på og konkretisere det sociale område for kommunen. Det vil gøre det nemmere for dem, når de skal prioritere posterne på det kommunale husholdningsbudget. Det handler blandt andet om at give politikerne konkrete eksempler på, hvordan deres mulige besparelser ændrer serviceniveauet over for borgerne og stækker institutionernes muligheder i dagligdagen. Så jeg håber meget, at den her drejebog kan fungere som dæseåbner til de kommunale pengekasser.

I folderen "Skaf penge til den sociale indsats" giver tre tillidsfolk konkrete råd om, hvordan de har haft held til at påvirke den kommunale budgetlægning. "Det er jo os herude på arbejdspladserne, der ved, hvad det betyder, at vi sparer to fleksjob væk. Og det hjælper at formulere, hvor sparekniven vil

BEGYND PÅ ÅRETS ØNSKESEDDEL

- Mangler I møbler? Mangler I personale? Bliver der udgifter til renovering? Den slags spørgsmål er relevante fra januar.

Allerede nu skal du være klar til at få indflydelse på de økonomiske udsigter. Kommunen begynder sit arbejde med næste års budget, selvom politikerne først vedtager det i oktober. Kommunen bruger årets første måneder på at lægge en plan for budgetarbejdet.

Din leder får måske et brev om, at I skal give jeres ønsker til kommunens budget. Du skal begynde at overveje, hvor du og dine kolleger gerne vil gøre en forskel i hverdagen. Og hvad I gerne vil undgå.

TIPS & TRICKS

- Sæt budgettet på næste personalemøde og tal om, hvad I ønsker at få ud af det.
- Få fat i det første råbudget, der er en simpel fremskrivning af sidste års budget med tekniske ændringer.
- Få fat i en samlet plan over budgetprocessen. Få den gennem din leder eller repræsentant i Hovedudvalget.
- Få overblik over de grupper og udvalg, der er med i hvilke kommunale udvalg bliver økonomien drøftet, og hvor kan du få indflydelse? Få referater af møderne fra enten din leder eller din repræsentant i Hovedudvalget.
- Det er en god ide at holde et møde med økonomiudvalget tidligt i budgetprocessen - for eksempel i februar.

DET SKER I KOMMUNEN

Kommunen lægger en tidsplan for næste års budget og udstikker de foreløbige rammer for kommunens økonomi i det følgende år.

KOMMUNALBESTYRELSEN

- Melder overordnede økonomiske rammer ud.
- Kigger på et råbudget fra embedsmændene, der er en fremskrivning af sidste års budget.
- Overlader det hårde arbejde med budgetforslaget til økonomiudvalget.
- Begynder de indledende diskussioner om planer og økonomi for de forskellige fagområder.
- Holder møde med Hovedudvalget.

gøre ondt," som tillidsrepræsentant Birthe Bertz Thygesen fra Christiansfeld udtrykker det.

Folderen "Skaf penge til den sociale indsats" kan downloades fra www.sl.dk/skafpenge

Landsmøde og konference i netværket for kuratorer og familieplejekonsulenter 22.- 23. maj 2008

Årets tema er: **KRAV - KREATIVITET - KVALITET**

Temaet er opstået ud fra de udfordringer, der er i at mindske antallet af brud i anbringelser.

Se temaer og oplægsholdere på www.sl.dk/kalender

Tilmeldingsfrist: 22. april 2008

Yderligere oplysninger og tilmelding - se www.sl.dk/kalender

DEBAT

DR's ulidelige lethed eller – kritik af deres metodevalg

Kjeld Krageskov
Klosterbanken 18, Slagelse
(Modtaget d. 12.2.2008)

Gang på gang har vi set DR (og andre TV selskaber) bruge skjult kamera ganske uden tilstrækkelig begrundelse og etiske overvejelser.

Dette sidst i "underholdningsprogrammet" fra plejehjemmet "Ringbo".

"Skjult kamera bliver i stigende grad brugt som et virkemiddel og ikke som dokumentation – det er problematisk, fordi de etiske overvejelser bliver skubbet i anden række!" udtaler Afdelingsforstander på Danmarks Journalisthøjskole, Oluf Jørgensen, til pressen.

De emner, som DR skjult kamera udsendelse viste, kunne være afdækket ved alm. journalistiske metoder, vil jeg påstå.

I øvrigt nåede udsendelsen ikke ind til alle de etiske kerner i sagen – fx. at mange af de psykisk udviklingshæmmede, psykiatriske patienter mfl. jo ikke er umyndiggjorte, og derfor træffer bestemmelser, som pædagogerne, medhjælperne må acceptere med mindre, det direkte strider imod deres omsorgsforpligtigelser jvf. bestemmelser og lovgivning.

Når DR's redaktør på programmet 21Søndag (som sendte udsendelsen fra "Ringbo") udtaler: "Underholdning indgår overhovedet ikke i vore overvejelser om at bruge skjult kamera!", så føler jeg mig dybt fornærmet. Hvor dumme tror manden at alm. mennesker er?

SL og evt. andre fagforeninger bør bringe denne sag til prøvelse for retten. Det skylder de medlemmerne, som uden viden er blevet statister og medvirken-de i en "skjult kamera" seance.

Da journalisterne åbenbart ikke selv kan sætte den etiske grænse for brug af deres elskede

dramatiske virkemidler må retten træde til!

Kommentar udbedes fra SL's formand!

En god forklaring

Af Lars Wichmann, lærer
Medl. nr. 281572855
(Modtaget d. 24.2.2008)

I debatten om lærernes fagforeningsmæssige tilhørsforhold har SL hidtil haft lidt svært ved at forklare, hvorfor det er Socialpædagogernes Landsforbund, der organiserer lærerne. Der er forsøgt argumenteret med "aftaleretten" og at "vi arbejder sammen om de samme børn".

Da dette øjensynligt ikke har fremmet forståelsen, vil jeg gerne hjælpe formanden:

På min arbejdsplads, som er en større regional institution for unge, er pædagogerne organiseret i SL, psykologerne i Dansk Psykolog Forening og socialrådgiverne i Dansk Socialrådgiverforening. Og lærerne? – Ja, de er naturligvis organiseret i Socialpædagogernes Landsforbund. Hvor ellers?

Jeg kunne ikke drømme om at kalde det socialpamperlogik, men snerper det ikke lidt derhenad?

Kære Lars Wichmann

Tak for din hjælp med at klarlægge baggrunden for lærere, der er organiseret hos SL. Du har øjensynlig ret i din iagttagelse af, at vores argumenter ikke fremmer forståelsen. Ikke desto mindre er det det argument der er, nemlig at SL har det overenskomstmæssige ansvar for lærere, der arbejder på det socialpædagogiske felt.

Venlig hilsen
Kirsten Nissen

Kære Kirsten Nissen

Af Teit Würtz, (teit@pc.dk)
(Modtaget d. 24.2.2008)

Det nærmer sig det absurde. I dit sidste "svar" (læserbrevet i *Socialpædagogen* 03-08) havde du fået styr på, at det netværk, som du beder os fortsætte diskussionen i, ikke eksisterer. Det hindrede dig imidlertid ikke i at bede os fortsætte diskussionen i samme. Endnu engang beder du os bruge dette ikke-eksisterende forum..... Det er jo ikke seriøst. Jeg vil gerne på mine og mine kollegers vegne have svar på følgende:

På baggrund af den nyligt opståede erkendelse af, at det er vigtigt, hvad medlemmerne mener, i forhold til organisatorisk tilhørsforhold, er det jo nødvendigt at interessere sig for sammes mening. Så, hvordan skal vi få klarlagt, hvad medlemmernes holdning er? Vil du sørge for at iværksætte en undersøgelse?

Altså sende en skrivelse til lærerne i SL og bede om tilbagemelding vedr. problematikken.

Jeg vil sætte stor pris på, hvis du starter dit svar med at skrive: "Ja, jeg vil gerne...." eller "Nej, jeg vil ikke.....", i stedet for at bede os diskutere videre i et netværk, der ikke eksisterer.

Kære Teit Würtz

Vi kan hurtigt blive enige om, at den her debat nærmer sig det absurde.

Som jeg har prøvet at svare dig i disse spalter hen ved et dusin gange efterhånden, så er grunden til lærernes organisatoriske tilhørsforhold bestemt af, at SL har ansvaret for overenskomsten på området. Så kort kan det siges.

Det er ikke en nyligt opstået erkendelse, at medlemmernes holdninger er vigtige, men i det her tilfælde giver det ikke mening at spørge dem, for det organisatoriske tilhørsforhold

står ikke at ændre, som verden ser ud pt.

Når netværket ikke har holdt sit første møde, skyldes det – som jeg også har påpeget flere gange – at lærerne i arrangørgruppen anbefalede at skubbe det indledende møde til efter sommerferien.

Venlig hilsen
Kirsten Nissen

SL's informationsniveau til lærerne eller mangel på samme

Af Karsten Jensen
Højgårdstoftens 156
2630 Taastrup
(Modtaget d. 24.2.2008)

Jeg har i tidligere indlæg kritiseret SL for ikke at orientere lærerne om, hvad SL gør for denne faggruppe ud over at sørge for, at andre forhandler overenskomst for lærerne på SL's vegne. Lige nu står der jo en masse i *Socialpædagogen* vedr. lærerne. Desværre foregår det på debatsiderne og jeg må igen spørge Kirsten Nissen, om hun synes, at SL informerer lærerne godt nok, når det er i et svar på et debatindlæg (*Socialpædagogen* 03/08) at man omkring det faglige netværk for lærerne skal erfare:

"at forberedelsesgruppen, der blandt andet består af nogle af dine lærerkolleger, har bedt om at få det stiftende landsmøde udsat til eftersommerferien. Og det har vi naturligvis lyttet til og efterkommet".

Nu var der jo ligesom tilknyttet en fra SL (aflønnet via vort kontingent) til at få dette udmærkede initiativ op på stå. Var det så ikke på sin plads, at SL var kommet med en orientering om udskydelsen i vores fagblad? For der er vel en eller anden hos SL, der har "lærerne" som deres ansvarsområde?

Denne person kan måske også fortælle hvilke planer SL

har lagt inden for lærerområdet for at få udbredt de nye overenskomster og arbejdstidsaftaler til TR'erne når de foreligger. Især arbejdstidsaftalerne er interessante, da de danner grundlag for lærernes arbejdsvilkår. Det vil være meget naturligt, at TR'ere/lærerne derfor er klædt på til de forhandlinger, som inden sommerferien skal laves på de enkelte institutioner for det nye skoleår, som starter 1.8.2008.

Ps. Uanset om vi som lærere er organiseret i SL eller DLF, så tror jeg, at der er brug for et fagligt netværk for institutioner med intern skole – vi udskiller os fra mængden

Kære Karsten Jensen

SL er medlem af Lærernes centralorganisation (LC), som forhandler overenskomst for samtlige lærere på det kommunale og regionale område i Danmark. Vi gav i seneste nummer af

Socialpædagogen en orientering om udskydelsen af det stiftende Landsmøde. Program og tilmelding annonceres midt i april.

Der er flere ansatte i organisationen, der har lærerne som ansvarsområde, både i det centrale sekretariat og i de enkelte kredse.

Som du kan se på vores hjemmeside, er der tidligt mandag morgen den 25. februar netop indgået et delforlig på lærerområdet. Forliget indebærer blandt andet, at de lokale kredse og de enkelte kommunalbestyrelser forpligtes til at forhandle en lokal arbejdstidsaftale, som omfatter et pligtigt undervisningstimental samt omregningsfaktorer. Hvis de lokale parter ikke kan blive enige om overgang til en lokal arbejdstidsaftale, gælder den nugældende aftale forsat. Aftalen træder i kraft pr. 1. august 2009.

Venlig hilsen
Kirsten Nissen

Overenskomst 08

Når dette nummer af Socialpædagogen kommer på gaden, kan der enten være indgået et samlet forlig, eller forhandlingerne kan være brudt sammen og dermed overgået til forligsinstitutionen. Socialpædagogerne er i den situation klar til at afsende konfliktvarsel.

Hold dig opdateret på Socialpædagogernes hjemmeside www.sl.dk/ok08/forlig

På www.sl.dk/ok08/blog kan du følge med i Kirsten og Bennys blog.

NYHEDSBREV

Nyt om teori, forskning og metode, 29. februar 2008

Udsatte unge, ulighed og boligsocialt arbejde er blandt temaerne i nyhedsbrevet, der også handler om begrebsudvikling. Her følger nogle pluk:

Udsatte unge

Lavt selvværd bag vilde pigers vold

Det er vigtigt at fokusere på "de vilde piger" som ressourcefulde unge. Det konkluderer Nina Wittendorff, der er ph.d-studerende ved Danmarks Pædagogiske Universitetsskole. Hun har undersøgt, hvordan de vilde piger kan spores ind på en positiv forandringsproces og beskrevet resultatet i rapporten "Det er jo bare mit liv, jeg skal have styr på".

Revideret håndbog om anbringelsesreformen

Servicestyrelsen har udsendt en ny håndbog om anbringelsesreformen med opdateringer af lovgivning, forskning og erfaringer samt et nyt kapitel om dokumentation.

Ulighed

Flere fattige i Danmark

I perioden 2001-2005 er der blevet flere fattige i Danmark. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har i februar samlet analyser om fattigdom og ulighed.

Boligsocialt arbejde

Økonomisk støtte hjælper

Økonomisk støtte til renovering og huslejenedsættelse har gjort beboere mere tilfredse med deres almene bolig. Indsatserne har i mange tilfælde også medført større social integration, konkluderer SFI i ny rapport.

Begrebsudvikling

Samlet indgang til sociale begreber

Servicestyrelsen har lanceret en begrebsbase over termer og begreber på socialområdet.

Læs mere på www.sl.dk/tfm, hvor du også kan tilmelde dig nyhedsbrevet.

SYNSPUNKT

Læserbreve

Socialpædagogen er forpligtet til at optage alle læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 400 ord, svarende til cirka 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

Synspunkter

Bringes efter en redaktionel vurdering. Vi optager kun synspunkter fra medlemmer og abonnenter. Synspunkter må højst fylde 1.600 ord svarende til cirka 8.000 anslag.

Læserbreve og synspunkter der bringes i bladet offentliggøres også på internettet.

Vi modtager helst indlæg pr. e-mail:
redaktionen@sl.dk, men indlæg kan også sendes til: Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
tlf. 3396 2800.

Deadline for læserbreve til nr. 7/08 er onsdag den 19. marts 2008 kl. 12.00.

Lad os diskutere diagnosen og de nødvendige skridt fremad!

Af Anders Bildsøe Lassen
Mål og Rammechef for handicappede,
Københavns Kommune

Socialpædagogen bragte den 8. februar en artikel med overskriften "Ytrings- pligt – politikerne hører ikke pædagogens whistleblow", som refererer til en række pressesager om kritisable forhold på sociale tilbud rundt om i landet blandt andet i Københavns Kommune. Som handicapchef i Københavns Kommune kender jeg først og fremmest til Tokant-historien. Jeg forstår udmærket, at Christina Petersen har en oplevelse af, at hendes henvendelse til forvaltningen ikke blev håndteret godt nok. Det er jeg enig i, og det har jeg beklaget – også over for Christina Petersen. Vi har lært en del af forløbet – og jeg kan godt love, at fremtidige klager vil få større opmærksomhed og blive behandlet hurtigere, end tilfældet var med Christina Petersens.

Men i artiklen refereres der også til, at de tre medarbejdere sidder tilbage med en følelse af, at selv om de endte med at få hul igennem til medierne, til politikerne og til forvaltningen, så blev de "ikke hørt nok", og af at "det syge system ikke er kureret, endsige diagnosticeret godt nok".

Jeg er ikke enig i, at systemet som helhed er sygt. Det ligger mig tværtimod meget på sinde at understrege, at der hver dag foregår meget godt pædagogisk arbejde, at der er mange dygtige og samvittighedsfulde medarbejdere og ledere, der slås hårdt for og lykkes med at skabe gode rammer om brugerne, selv om det til tider er svært og udfordrende. Det gælder for området som helhed, og det gælder såmænd også for Tokanten. Da jeg omkring juletid kom en del på Tokanten, oplevede jeg en gruppe medarbejdere, der arbejdede seriøst og var optagede af at skabe trygge og hyggelige rammer om brugerne. Uanset hvad vi skal gøre fremadrettet,

er det derfor uhyre vigtigt for os at holde fast i det engagement, den faglighed og den reelle interesse i brugernes ve og vel, der kendetegner langt de fleste af vores ledere og medarbejdere på området.

Men der er ingen tvivl om, at vi på handicapområdet har brug for at udvikle kvaliteten i tilbudene til brugerne og ikke mindst udvikle vores håndtering af brugernes retssikkerhed, som er det, der først og fremmest er omdrejningspunktet i Tokantsagen. I den forbindelse er det helt relevant at spørge til, om vi har diagnosticeret problemerne godt nok. Lad mig derfor kortfattet prøve at beskrive den diagnose, som vi har foretaget af handicapområdet i Københavns Kommune, og nogle af de initiativer, vi har taget med henblik på at bevæge os i den rigtige retning.

Vi mener, at de væsentligste udfordringer kan sammenfattes i tre punkter:

Vi har brug for at kunne tiltrække og fastholde kvalifice-

rede medarbejdere. Men vi skal også sørge for, at de medarbejdere, vi har, oplever, at de har mulighed for at udvikle sig på deres arbejdsplads, at der er mulighed for at efteruddanne sig, og at der bliver søsat faglige udviklingsaktiviteter, så de føler, at de flytter sig og skaber bedre vilkår for brugerne

Vi har brug for at udvikle stærke og bæredygtige organisationer med ledere, der både er optaget af den overordnede udvikling af tilbudene og området og af at støtte og videreudvikle medarbejderne i det daglige. Der skal være en kultur, der er båret af høj etik og åbenhed, så fejl eller dilemmaer bliver håndteret konstruktivt og fremadrettet, og der skal herske en tillid, der er nødvendig for at kunne udvikle sig sammen og påtale hinandens måde at agere på i de mange svære valg, der skal træffes hver dag sammen med brugerne

Vi har brug for velfungerende systemer til at sikre brugernes retssikkerhed, så der for eksempel er velafprøvede koncepter for individuelle handleplaner, som bliver revurderet med jævne mellemrum sammen med socialrådgivere fra kommunen. Vi skal sikre, at vi gennem velbeskrevne metoder og arbejdsformer véd, hvordan der skal kommunikeres med brugerne. Vi skal vide, hvordan vi hjælper dem med at mestre eget liv. Vi skal også sikre et mere uafhængigt tilsyn, der udefra ser på, hvorvidt vi er gode nok til at sikre brugernes interesser.

Det er vores diagnose. Og den drøfter vi gerne. Her i bladet eller andre steder.

På den baggrund har vi søsat en stribe initiativer, som skal ud

og virke i år og i årene, der kommer. Jeg skal her blot nævne; udvikling og implementering af et nyt koncept for individuelle handleplaner, formulering af og implementering på den enkelte arbejdsplads af et etisk kodeks for arbejdet med brugerne, gennemførelse af en lang række efteruddannelsesaktiviteter om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, om kommunikation, om medicinbehandling mv., gennemførelse af introduktionsuddannelse for nye medarbejdere på tværs af tilbudene; formulering og etablering af en ny politik for bruger- og pårørendeinddragelse, udvikling af ny model for tilsynet, etableringen af nye enheder, hvor der er mulighed for at styrke ledelsesopgaven og øge den faglige specialisering.

Vi tror ikke, at disse ting med et slag ændrer alt til det bedre. Det vil tage tid. Men vi tror på, at vi ved at gå ud og arbejde sammen, beboere, pårørende, medarbejdere, ledere og folk fra forvaltningen, kan lave bedre og mere udviklende arbejdspladser og dermed bedre og mere varierede tilbud til brugerne.

Det meste af dette var i gang – også før de seneste pressehistorier. Men klager fra Christina Petersen og andre har gjort, at vi har sat mere tryk på, og at der er nye aspekter af udfordringerne, der er kommet i fokus. Og det skal de have tak for. Jeg kan så blot håbe, at det trods alt giver dem den glæde, at de har medvirket til at skubbe på en helt nødvendig udvikling på området. ■

NOTER

Naboer positive overfor sindslidende

I dag bor mennesker med sindslidelser ofte i almindelige boligområder. Og det er naboerne ganske positive over for, men de lægger vægt på, at der tages ordentlig hånd om de sindslidende. Og så skal de lokale ildsjæle bakkes bedre op, end tilfældet er i dag.

Det er nogle af resultaterne af et projekt fra Servicestyrelsen om social integration af sindslidende. Projektets resultater er beskrevet i en bog og i en rapport, der begge kan læses på www.servicestyrelsen.dk.

Imp

Flere elever får specialundervisning

De sidste ti år er antallet af elever i vidtgående specialundervisning i folkeskolen steget med 48 procent.

Der er ikke en enkel forklaring på, at en større del af folkeskoleeleverne har gjort brug af specialundervisning over det seneste årti, viser nye tal fra Undervisningsministeriet.

– Stigningen er sket på trods af forskellige tiltag for at sikre, at flere børn kan deltage i folkeskolens almindelige undervisning. Når forældrene ønsker den bedste service, kommer der større pres på specialundervisningsområdet. Noget tyder på, at der gives specialundervisning til elever, der ikke tidligere ville have fået det, siger undervisningsminister Bertel Haarder (V).

Imp

Offentlige ledere frygter at brænde ud

Glæden ved at være offentlig leder er stor. Alligevel er næsten halvdelen (47 procent) bange for at brænde ud.

Det viser en undersøgelse blandt cirka 200 ledere i IDA Lederforums Lederpanel, der også indikerer, at strukturreformen har taget hårdt på topfolkene.

Ifølge de offentlige ledere er den største ledelsesudfordring at stå i spidsen for organisationsændringer. Det billede genkender Anders Thanning, der er hovedbestyrelsesmedlem i IDA og teknisk direktør i Hvidovre Kommune.

Imp

Ingen dokumentation for kursers virkning

Der mangler dokumentation for effekten af at sende plejeforældre på kurser i kognitiv adfærdsterapi. Kurserne skulle ruste plejeforældre til at håndtere vanskelig adfærd hos deres plejebørn og yde en kompetent omsorg. Men en forskningsoversigt, som Nordisk Campbell Center har støttet, finder ingen dokumentation for, at kurserne virker. Det oplyser SFI.

En af undersøgelse viser, at kurserne giver plejeforældre moderat mere viden om forskellige adfærdsprincipper. Til gengæld peger en anden større undersøgelse på, at der kan være negative effekter ved kurserne ved at børnene udviser stærkere tegn på psykopatologi i tests, og de lider i højere grad af tilknytningsforstyrrelser.

kab

Store bevægelse – hvad nu?

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Bedre sent end aldrig. Sådan kan man sige om den lidt sene omtale, vi hermed bringer af det seneste nummer af Social Kritik. Sådan kan man også – med de selvkritiske briller på – sige om fagbevægelsens opvågnen til sivede medlemstal og nye, kun delvist identificerede kampe.

Men der er altså gået mere end 25 år, siden Thomas Nielsen trådte af som LO-formand med de berømte ord om, at fagbevægelsen 'har sejret ad helvede til – godt'. Nu skal de nye kampe tages, men hvilken vej skal bevægelsen gå?

Det er det, der er temaet for Social Kritiks temanummer, der som undertitel netop hedder 'Fagbevægelsen ved en skillevej'.

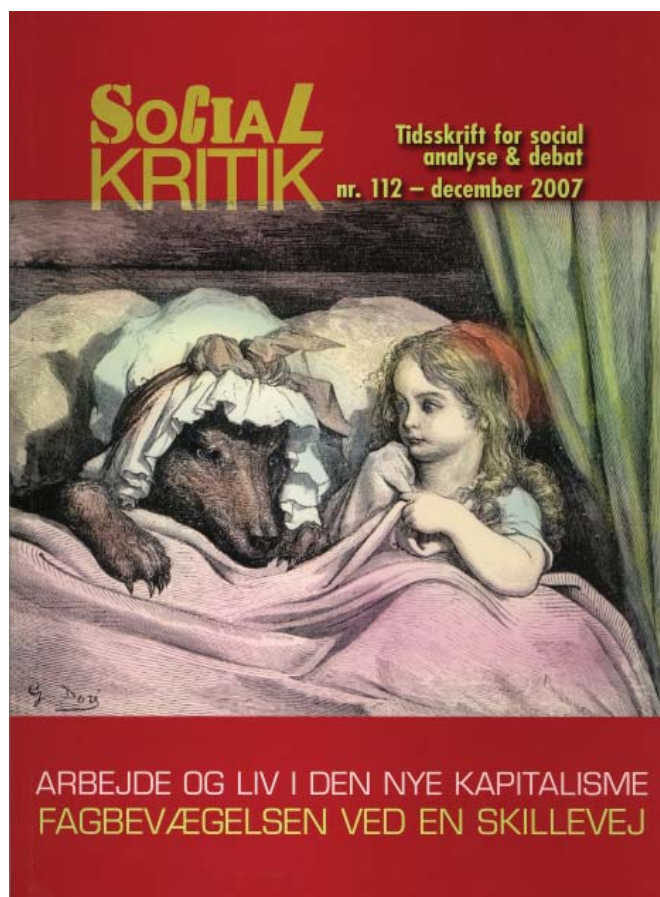
Udgangspunktet er, at både forventninger og krav til liv og arbejde er væsentligt anderledes end i 1982, da Thomas Nielsen gik af. I de fire temare-daktørers indledning skitserer de, hvordan man på arbejdsmarkedet i dag vil have både indflydelse og frihed, mens der er flere og flere, der har svært ved at orientere sig i de flydende strukturer, der i højere og højere præger mange arbejdspladser, og hvor enhver er sig selv nærmest.

'Og prisen for en udbredelse af konkurrencekampen som socialt princip betales af bestemte sociale grupper OG af hver enkelt, selv hvis man akkurat klarer sig i ræset. De udbredte klager over stress osv. taler allerede deres tydelige sprog,' skriver redaktørerne.

Derfor har fagbevægelsen en stor kulturkamp foran sig, som går på at 'styrke udviklingen af en skelneevne og selvbevidsthed', der kan få det individuelt tilfredsstillende og det fælles forpligtende til at hænge sammen.

Ud fra denne tanke kredser de forskellige artikler om solidaritet, den danske models fremtid, ligestilling – og solidaritet igen.

Sidst i nummeret bliver tre formænd – LO's Harald Børsting, Jane Korczak, 3F, og Dennis Kristensen, FOA – bedt om give nogle af deres svar på de mange nye udfordringer.

Og til allersidst bringes et 'lille politisk (korrekt) leksikon', som er godt at have, hvis man vil begå sig i bevægelsen i den fremtid, den kan, skal og bør have...

Social Kritik nr. 112: Arbejde og liv i den nye kapitalisme – Fagbevægelsen ved en skillevej. 112 sider, 140 kroner.
www.socialkritik.dk